VATRA

FOAIE ROMÂNEASCĂ DE OPINIE ŞI INFORMAŢIE

Octombrie-Decembrie 1983
Nr. 167

7800 Freiburg–Germania
Münchhofstr. 12

UN ROMÂN DE CULME

S'au împlinit, la începutul lui Februarie, 30 de ani dela plecarea dintre noi a marelui român, care a fost Iuliu Maniu,- dar Ţara n'a ştiut, atunci, nimic. Abia după trei ani, cei instalaţi de Moscova la Bucureşti, şi autori ai crimei, şi-au luat curajul să anunţe moartea, în închisoarea dela Sighet, a celui mai dârz apărător al românismului în faţa invaziei ruseşti. Figura sa se înscria, de-acum, în lungul şir al martirilor noştri, cari, luptând pentru o soartă mai bună a neamului lor, au căzut fulgeraţi de aceleaşi forţe ale Răului.

S'a atribuit lui Iuliu Maniu un anumit amestec în actul dela 23 August, de ale cărui teribile urmări n'am reuşit să mai scăpăm; însă ieşirea din război, după dezastrul dela Stalingrad, o dorea la noi cam toată lumea,- începând chiar cu Antonescu, care autorizase pe Maniu să ducă tratative, în acest sens, înlesnind plecarea la Kairo a emisarilor acestuia, şi însuşi el luase nişte contacte, pe alte căi, dar în acelaşi scop. Dacă din partea lui Maniu, în acele groaznice împrejurări, a fost şi vreo greşală, ea a pornit dintr'o excesivă, cu totul nemeritată încredere în cinstea şefilor democraţiilor occidentale,- greşală pe care a plătit-o, de altfel, cu capul. Trebue însă subliniat că, în ce priveşte, sa-i zicem, "tehnica" loviturii, Maniu n'a avut niciun amestec. "Meritul" originalului "armistiţiu", singurul din istorie încheiat de numai una dintre părţile în luptă, cum şi al ruşinoasei predări, la inamic, a şefului oştirii româneşti, rămâne, deci, în întregime altora...

În fauna politicienilor români dintre cele două războaie mondiale, Iuliu Maniu a fost, cu rarisime excepţii (Mihalache, Ilie Lazăr), un izolat. Cum înţelegea el sensul adevăratei politici, ne-o spune însuşi în audienţa dela procesul Căpitanului, unde declară: "Domnul Codreanu, <u>caşi mine</u>, crede că pentru o sănătoasă viaţă naţională şi de stat este absolut necesară <u>respectarea demnităţii naţionale</u>. Domnul Codreanu crede, <u>caşi mine</u>, că ideia naţională este <u>factorul vital</u> în propăşirea unei naţiuni. Domnia Sa crede, <u>caşi mine</u>, că Statul cu toată puterea sa trebue să perfecteze <u>calităţile fără seamăn ale poporului român</u>, susţinător de Stat, şi să-i dea posibilitatea ca, punându-i-se la dispoziţie mijloace materiale, culturale şi sociale, să-şi poată împlini misiunea, pe care o are în această parte a lumii. Domnul Codreanu este <u>de aceeaşi convingere cu mine</u>, că, fără a respecta regulile de corectitudine, în viaţa particulară şi publică, şi fără a ţine seama de morala creştină, nu se poate asigura dăinuirea unei naţiuni; şi că părăsirea acestora ar însemna, şi pentru poporul nostru, ceea ce a însemnat şi pentru multe popoare din trecut: distrugere şi pieire. Pentru aceasta suntem de acord în tendinţa de-<u>a impune în viaţa particulară, socială şi publică corectitudinea, onoarea</u> şi <u>morala creştină</u>, pe care astăzi, durere, atâţi o calcă! Toate acestea au fost îndemnuri hotărîtoare pentru a face înţelegerea cu Domnul Codreanu, şi-mi pare bine c'am făcut-o!".

Cu astfel de idei,- Corneliu Codreanu n'a rămas singur numai pentru c'a avut geniala intuiţie de-a creia şcoală, şcoala legionară, menită să formeze un adevărat "om nou", gata să lupte şi să jertfească pentru triumful sănătoaselor concepţii. Iuliu Maniu însă, căruia nici vârsta nu i-ar fi mai dat răgazul să vadă rezultatele unei astfel de iniţiative -care, pe lângă capacitate, cere timp şi răbdare-, a rămas să lucreze cu oameni vechi, aşa cum se găseau. Aşa a fost posibilă anomalia ca, în dosul mantiei albe a "pre9edintelui", partizanii să-şi facă de cap,, cauzând cele mai scandaloase afaceri ale vremii, tip Skoda, Ferrochimica, şosele, chibrituri suedeze, şi altele. Iar când, pe temă de morală şi principii, a încercat să pună piciorul'n prag, Maniu s'a pomenit aproape singur: până şi un Vaida-Voevod, nu s'a jenat să'mbrace bufona uniformă a "Frontului" lui Carol Wolf, iar contingentul cel mai impresionant de lichele în slujba dictaturii rege-

lui nebun l-a dat,alături de "liberali",democraţi ca Iamandi,tot "democraticul" partid,cu Armand Călinescu,Ghelmegeanu,Mihail Ralea,Petre Andrei,etc.

Iuliu Maniu însă,personal,s'a salvat.Între cocoşaţii morali din jur,piscul caracterului său apărea tot mai sus,dar şi mai singuratic.În cele mai răsunătoare strâmbătăţi ale timpului său: procesul lui Corneliu Codreanu,şi al lui Antonescu,el a avut o splendidă atitudine românească,deşi ştia ce riscă.Procesul său însuşi se poate socoti,alături de celelalte două,procesul naţiunii.

Prin moartea-i de martir,Maniu rămâne în amintirea poporului român o luminoasă figură de legendă,dintre acelea ce i-au hrănit şi continuă a-i hrăni viaţa-i milenară.Cu neamul şi aspiraţiile lui a fost în Transilvania,sub unguri; cu neamul şi aspiraţiile lui,sub dictatura carlistă din România Mare; cu neamul şi aspiraţiile lui,suferind împreună,sub bestiala ocupaţie rusească.Şi, ca şi Corneliu Codreanu,Iuliu Maniu "a preferat să moară în ţară decât să trăiască în streinătate".

Dar Maniu a murit plin de încredere în viitor: "O naţiune înfometată de libertate -spusese el,câtva timp înainte-,oricât ar fi de crudă persecuţia la care este supusă,va sfârşi victorioasă,pentrucă justiţia şi Dumnezeu sunt de partea sa".Fie ca încrederea sa în triumful Binelui,tăria dovedită,liniştea sa în faţa suferinţei,să ne călăuzească paşii în Exil!-

Petre Vălimăreanu

COLINDUL PRIZONIERILOR ROMÂNI DIN URSS de Ştefan Tumurug

Sub fereastra amintirii ne-adunăm,
cântecul de altădată-l colindăm.
Şi-a cernut un înger florile tiptil
peste fruntea mea senină de copil.

Mamă,mamă,cresc nămeţii,suferim,
flori de măr într'o cunună,velerim!

Brazii ard în vatra vechiului cătun
noi cântăm colindul unui nou Crăciun.
Doamne,arde'n focul inimii zăpezi
fruntea noastră,mamă,iarăşi s'o dezmierzi.

Mamă,mamă,cresc nămeţii,suferim,
flori de ghiaţă'ntr'o cunună,velerim!

Răbufneşte'n vaier stepa către cer,
brazi îşi leagănă în vârfuri,Lerui Ler!
Trec în caravană magii dorului
peste fruntea rece-a luptătorului.

Mamă,mamă,cresc nămeţii şi pierim
fără nume,fără ţară,velerim!....

+ La 22 Mai a murit la Regensburg,la 85 de ani,monseniorul Adolf Bachmeier,dobrogean din Caramurat şi mare prieten al Românilor: poate de aceea a făcut 6 ani de închisoare reseristă.
+ În ţară au murit: artistul Amza Pelea; sculptorul Ion Jalea,la 96 de ani; Adela Armand Călinescu; părintele profesor Niţişor Cazacu.
+ La Youngstown a încetat din viaţă,la 29 Septembrie,prof.Dumitru(Titi)Teodorescu.Avea 77 de ani,şi trecuse pe la Rostock şi la Buchenwald.
+ La Dallas s'a stins la 30 Septembrie,la 59 ani,Doamna preoteasă Corina Preda, născută la Giurgiu.
+ Tot în Statele Unite a murit,la 8 Octombrie,Martha Gavrilă,o vrednică române, născută la Beba Veche(Banat),de 96 ani.A fost îngropată la Vatra Românească.
+ Părintele Gabriel Ivasşcu,decedat tot în America,era din Ieud(Maramureş).
+ La Toronto(Canada),au murit la 5 Noembrie,victime ale unui accident de circulaţie,părintele Nicolae T.Tănase,legionar ialomiţean,fost la Rostock şi la Buchenwald,şi soţia sa Anita.Vrednicul preot lasă în urma sa luminoase realizări, atât pe terenul bisericesc cât şi pe cel naţional,de numele său fiind legate, mai ales,Congresul limbii române,publicaţia "Troiţa",organizarea bănăţenilor. Au fost înmormântaţi la 12 Noembrie,cu largă participare de Români,şi alţii,prohodiţi fiind de P.S.Natanael şi preoţii Ichim,Zelea,Grabovschi,Mihadaş.

&& Vedem în "Badener Tagblatt"din 24 Noembrie că Institutul Tehnic al marei întreprinderi Brown-Boveri din Elveţia a diplomat anul acesta 61 de absolvenţi. Primii 5 sunt pozaţi cu directorul,care-i felicită şi le dă cadouri; în mijlocul lor,un românaş de-al nostru,Ion Gavriliţă,înalt şi chipeş,ieşit al 3-lea la diplomă.Bravo!

&& Într'un articolaş publicat în "Bire",în care "dialoghează",de pe vârful Negoiului,cu Consiliul Naţional Român,tânărul Şerban Budişteanu,de a cărui "activitate"românească încă nu s'a aflat nimic pe mapamond,cată să zeflemisească componenţa şi acţiunile acestuia,aducând în sprijin şi o veche zicală populară: "Spune-mi cu cine te aduni,ca să-ţi spun cine eşti".În ce-l priveşte,ca să nu mai fie niciun dubiu că "cine este",junele Şerban "s'a adunat" cu dl Rene Theo. Mai este cineva nelămurit?...

" MAGNA CARTA ROMÂNEASCĂ "

La sfârşitul lunii August 1983 s'a petrecut un eveniment deosebit.Consiliul Legiunii a reeditat,în Declaraţia dela Madrid,profesia de credinţă care va călăuzi pe Români în noua eră a istoriei.La Madrid s'a redactat o declaraţie compactă şi coerentă care cuprinde toate principiile dela baza unui viitor al Naţiunii Române.Putem spune fără greş că Declaraţia dela Madrid proclamă o nouă independenţă a României,potrivită cu timpurile viitoare.În ultimul punct al Declaraţiei vedem: : "În lumina acestor principii,Consiliul Legiunii preconizează elaborarea unei Constituţii care să oglindească năzuinţele Poporului Român în lumea modernă şi să garanteze Independenţa,Suveranitatea şi dreptul la creaţie, asigurându-i un loc de cinste între celelalte popoare libere".Astfel această declaraţie solemnă clarifică definitiv poziţia Legiunii în România şi în lumea de mâine.Ea va avea fără îndoială un puternic ecou în marea majoritate a Românilor.Nu ne facem însă iluzii în privinţa duşmanilor ireductibili ai Legiunii. Ei sunt în fond şi în fapt duşmani ai crezului de ordine organică şi morală în stat şi societate.Aceştia se vor trudi să răsucească sensul şi cuvintele,fără să dea înapoi dela cele mai enorme extravaganţe.Căci asistăm la o recrudescenţă în sforţarea de discreditare a Legiunii,în cadrul campaniei generale contra "fascismului" şi "nazismului".Dela New York până la Paris,dela Tel-Aviv până la Viena,dela Moscova şi Bucureşti până la Frankfurt,se repetă val după val cele mai mari aberaţii faţă de "primejdia nazistă".Sub scutul acestei campanii,Rusia şi comunismul îşi fac mendrele.Doar din când în când cercuri occidentale,şi chiar guverne,protestează de formă.

Dar să nu pierdem dreptul la minune.O minune s'a petrecut acum precis trei secole.În Septembrie 1683 oştile lui Cara-Mustafa asediau Viena.Dacă Viena ar fi căzut,drumul osmanilor se deschidea spre inima Europei.Lumea creştină nu se mai aflase într'o atât de mare primejdie dela căderea Constantinopolului şi dela primul asediu al Vienei,în 1526.În lagărul necredincioşilor se aflau,silite ca şi acum,Principatele Dunărene.Marile puteri occidentale de atunci,Franţa, Spania şi Anglia,nu s'au mişcat,ca şi acum,contra păgânilor.Regele-Soare Ludovic al XIV-lea,care era ce este Reagan astăzi,continua,din ostilitate faţă de Casa de Austria,politica de înţelegere cu Sultanul Mohamed IV,ca înaintaşul său, Francisc I,cu Soliman II Magnificul.Minunea a venit dela Răsărit.Regele Poloniei,Ioan III Sobieski,a sărit în ajutorul creştinătăţii,i-a bătut pe Turci şi a despresurat Viena.Aşa Europa occidentală a fost salvată de hegemonia Asiei.

Primejdia imperialismului Rusia-Asiatic este astăzi infinit mai mare.Nu numai Viena este acum asediată,ci întreaga lume civilizată.Ca şi acum trei secole România,mai bine spus Republica Socialistă,ia parte la asediu contra voinţei naţionale.Minunea salutară însă va veni poate tot dela Răsărit,dela aceeaşi Polonie miraculoasă.Revoluţia creştină a clasei muncitoare poloneze stă ca un depozit permanent de dinamită în Blocul sovietic.Declaraţia dela Madrid îşi va lua atunci toată greutatea odată cu libertatea României.

În această perspectivă anumite elemente,altădată de bază,nu mai au loc în platforma Legiunii.Ea s'a modificat dela sine în funcţie de noi conjuncturi şi timpuri.Aşa,a dispărut chestiunea evreiască.Există acum,mai ales în lumina Declaraţiei dela Madrid,condiţii de bune relaţii cu evreii şi cu Israelul.Acestea sunt posibile,bine'nţeles,dacă evreii renunţă la defăimări şi la aţâţări contra mişcărilor de esenţă creştină şi naţională.

O altă eliminare din platforma Legiunii priveşte reformarea vechei clase politice,coruptă în bună parte până în rădăcini de Carol II.Ea nu mai există. Puţinele resturi rătăcite în Occident - sau se adaptează la timpurile noi,sau se pierd în neant pentru totdeauna.În primul caz Declaraţia dela Madrid le include în necesitatea de a constitui o nouă clasă politică.

În altă ordine,monarhia,considerată ca o dogmă de Corneliu Codreanu,este pusă în dilemă de cursul istoriei.Nu stă însă în puterea diasporei nici de a revalida nici de a abroga monarhia,nici de a propaga şi nici de a respinge republica.Dogma supremă moştenită tot dela Corneliu Codreanu,şi mai dinainte dela cei doi mari Brătieni,este suveranitatea Naţiunii Române.În temeiul suveranităţii,Naţiunea Română are singură dreptul de a decide dacă vrea monarhie sau republică.

În penultimul punct,Declaraţia dela Madrid proclamă principiul instaurării unui regim de democraţie sănătoasă în România liberă.Corneliu Codreanu,este

adevărat,a criticat aspru "democraţia".Tot atât de aspru au judecat acest gen de "democraţie" democraţi renumiţi,printre alţii în mai multe volume André Tardieu,fost Preşedinte al Consiliului în cea de a III-a Republică Franceză în mai multe rânduri.La fel mai pe urmă Generalul De Gaulle.Corneliu Codreanu însă,ca şi De Gaulle,respinge categoric dictatura.Nu se găseşte nicăeri în texte legionare ceva care să amintească Partidul unic şi "Führerprinzip",sau revendicarea de puteri discreţionare.Din contră,se desprind destule elemente pentru a constitui o adevărată democraţie românească.Căci numai din vorbire anumiţi tehnocraţi din grupuri de presiune,impun acelaşi model de democraţie parlamentară la toate popoarele.Ei nu ţin seama de deosebiri de geografie,etnie,de tradiţii de cultură.Ei desconsideră realitatea diferenţelor de structură între popoare, pe care până şi comunismul a început să le admită cu "căile deosebite în construcţia socialismului".Dar democraţia cum să nu admită căi deosebite în realizarea principiilor democratice? Nu voi face aici teoria democraţiei.Voi aminti numai în treacăt că în Memorandul destinat în Mai 1945 explicaţiei cu învingătorii şi ajuns la Nürnberg,găsim pe baza esenţelor legionare anticipate degaullismul şi sistemul democraţiei degaulliste.De Gaulle a adaptat democraţia la natura naţiunii franceze.Pe baza elementelor comune cu degaullismul anticipate cu 13 ani,cuprinse în Declaraţia dela Madrid,democraţia este adaptată la natura Naţiunii Române.

În sfârşit,Declaraţia dela Madrid sprijină unitatea Europei şi unificarea Bisericii Creştine.Ea desvălue astfel vastele orizonturi care călăuzesc Legiunea în orientarea Naţiunii Române.Declaraţia dela Madrid,cum spunea poetul Zahu Pană,trebue să aibă pentru Români impactul unui mesaj,ca pentru Americani Declaraţia dela Filadelfia.

Încheiem! Orice declaraţie de principii este o viziune istorică a experienţei sociale.Declaraţia dela Madrid este mai mult.Ea este o Magna Carta a libertăţii româneşti,care reuneşte sacrul cu profanul.Ea ţine seama de dualismul existenţei umane,care cuprinde deopotrivă spiritul şi materia.Această cartă este un îndemn la creaţie în spirit şi materie,în cultură şi economie prin muncă.Heriod,cum vedem în cartea lui Widgary despre "Micile doctrine ale istoriei",preţuia munca la mare înălţime ca sursă de cunoaştere şi bogăţie.După el,răul în istorie provine din neascultarea faţă de Puterea Divină.La fel şi Corneliu Codreanu subordona existenţa istorică la o ierarhie de valori de jos în sus,persoana,naţiunea,puterea divină.Toate acestea sunt incluse în noua Magna Carta românească.Declaraţia dela Madrid deschide poarta spre lumină în lumea de mâine.

M.F.Enescu

<u>COLIND</u> de Alexandru Gregorian

La margini de cer
cântă şi colindă,
pe drum de oglindă,
colăceri sub lună
în sarici de brumă:
Lerui şi iar Ler.

Din bice de ger
troznesc să-mi aprindă
stele mii în tindă,
şi din viers coboară
svon nou peste ţară:
Lerui şi iar Ler.

Că´mpărat -oier,
cu chipul de raze
şi ochi de topaze,
s´a´ntrupat din cânturi
fără de´nceputuri:
Lerui şi iar Ler.

Luceferii´n cer
pornesc în alaiuri.
Şi´n dulămi de plaiuri
munţii,voievozii,
urcă cu irozii:
Lerui şi iar Ler.

Bat opinci de fier
jos,la poarta serii,
toţi trei colăcerii.
Şi ce spun din graiuri
înfloreşte´n raiuri:
Lerui şi iar Ler.

&& <u>Punere la punct</u>.- O publicaţie din Exil atribue o importanţă declaraţiilor Dlui Dr.<u>Alexandru Micle</u> contra Consiliului Naţional Român,datorită presupusei sale calităţi de membru în acest organ reprezentativ.Dl Micle nu a fost membru în C.N.R.,ci numai candidat.Dânsul este cetăţean al Republicii Socialiste România,cu paşaport de rezident în străinătate.Ştim cu toţii ce obligaţii trebue să îndeplinească un cetăţean reserist pentruca Ambasada sau Consulatul să-i confirme paşaportul în fiecare an.Cu toate insistenţele şi argumentele membrilor Secţiei,dl Micle nu a voit să renunţe la calitatea de cetăţean reserist.Pentru acest motiv şi altele,Dl Micle nu a fost admis în Consiliul Naţional Român.

Cât despre "indignarea" faţă de Mişcarea Legionară,Dl Micle nu o avea pe când era candidat la CNR.Din contră,găsea bine să facă parte din Consiliul Naţional.Dl Micle a revenit acum la adevăratele sentimente de cetăţean reserist cu paşaport de rezident în străinătate.-

RAPSOZI AI UNIRII NEAMULUI ROMÂNESC

Este,probabil,greu a mai găsi un alt popor care dealungul istoriei sale să fi fost stăpânit mereu de visul integrităţii naţionale ,- vis realizat,la noi, acum 65 de ani.Un vis devenit al tuturor Românilor,graţie unor oameni cari au fost Mircea cel Bătrân şi Ştefan cel Mare,Mihai Viteazul şi Avram Iancu,Regele Ferdinand,Ionel Brătianu,Iuliu Maniu,Flondor,Zamfir Arbore,Halipa...

Din cele mai vechi timpuri,când streinul hrăpăreţ punea la îndoială indestructibilitatea noastră,s'au găsit oameni cari să reînvie expresia conştiinţei naţionale,aşa cum a făcut-o şi Miron Costin în scrierea sa "De neamul moldovenilor,din ce ţară au ieşit strămoşii lor",scriere făcută într'o bătrânească de toată frumuseţea.Prin spusele sale bătrânul nostru cărturar a contribuit şi el la unitatea neamului care,după cum spunea Nicolae Bălcescu,"fu visarea iubită... a tuturor bărbaţilor noştri cei mari,care întrupară în sine individualitatea şi cugetul poporului...".

Nenorocirea face că astfel de manifestări de cuget nu se pot înfăptui,azi , la noi acasă,cum aveau posibilitatea s'o facă Moldovenii şi Muntenii,despre cari Vasile Alecsandri scria că "aveau ocaziune... a face proiecte mareţe pentru renaşterea patriei comune",patrie comună pentrucă,zicea marele bard,"nu mai erau moldoveni şi munteni,dar români,nu erau două ţări pentru români,dar o singură ţară,o patrie comună!".

Vorbind de unirea cea mare,nu se pot trece cu vederea credinţa şi limba strămoşească,datinile şi folclorul care au ţinut şi ţin treaz sentimentul românesc de o parte şi de alta a Carpaţilor.Nu întâmplător Mioriţa noastră dragă a luat naştere în jurul Vrancei,unde-şi dau mâna cele trei surori de-un sânge şi de-o lege: Transilvania,Moldova şi Muntenia.Îşi dau mâna prin comunitatea lor de limbă,ca pârghie a pârghiilor conştiinţei naţionale.Întâmplător nu e nici faptul că toţi cotropitorii României au atentat şi atentează la graiul nostru străbun,despre care a scris cu atâta patimă Coşbuc: "Fie-voastră'ntreagă ţara,/ Şi de cereţi vă mai dăm,/ Numai daţi-ne voi graiul /Neamului",şi se sculară/ Câţi duşmani avem pe lume,/ Graiul ni-l cereau anume / Să-l lăsăm...

Scria Bălcescu cu câţiva ani înainte de unirea Principatelor Române: "... condiţii de putere,de care avem nevoie,nu le putem găsi decât în solidaritatea Românilor,în unirea lor într'o singură naţie,unire la care sunt meniţi prin naţionalitate,prin aceeaşi limbă,religie,obiceiuri,sentimente...".

Odată Milcovul secat,alţi cărturari au pus mai departe umărul la ceeace trebuia să se înfăptuiască în 1918: Iosif şi Goga,Zamfirescu şi Hasdeu,Delavrancea şi Iorga.Iorga-poetul,Iorga-dramaturgul,Iorga-istoricul,Iorga-publicistul - care la 9 Septembrie 1939 scria în "Neamul Românesc": "...după biruinţa principiului naţional,statele,cât de mici,sunt naţiuni.Iar naţiunile sunt o formă organică a umanităţii.Nicio metodă nu le poate nimici,cum ele nu sunt rezultate din exerciţiul niciunei metode.Ele sunt 'născute,iar nu făcute'.Şi de aceea ele vor asista,desigur,la meritata pedeapsă a apăsătorilor".

Cunoaşterea trecutului a fost şi rămâne mereu un imperativ al oamenilor din toate timpurile.Pentru că,aşa precum fiecare dintre noi ştie cine i-au fost bunicii şi străbunii,la fel şi popoarele trebue,sunt datoare a-şi cunoaşte istoria neamurilor din care se trag,cu evenimentele de răscruce - cum ar fi,de pildă,Întregirea de la 1918.

Ce-i drept,această aniversare a Marei Uniri nu ne dă,deocamdată,decât prilej de tristeţe şi doliu.Atât pentru cei de acasă;cât şi pentru cei rupţi de patria mamă şi aruncaţi în cele patru zări ale lumii.Lucru nespus de dureros,că n'am fost în stare să păstrăm ceeace au realizat cu atâta trudă înaintaşii noştri.

Nu-i totdeauna potrivită vorba că e mai bine să-ţi pară rău că n'ai spus, decât că ai spus,ceva.Cum a fost şi este cazul cu pseudoscrierile ruseşti despre Basarabia,cărora nu li se dă riposta cuvenită la timpul cuvenit.Chipurile,cânii latră - caravana îşi vede de drum.Se ştie însă că uneori şi nişte cotei gălăgioşi pot deruta o caravană.Pentru că o armată întreagă de aşa zişi istorici,cum ar fi Artiom Lazarev,se ocupă cu denaturarea trecutului nostru,redând cu lux de amănunte,născocite,tot felul de evenimente ce-ar fi avut loc în Basarabia din dorinţa fierbinte a unora "dintre cei mai credincioşi cetăţeni ai ei".Cine însă erau aceşti însufleţitori ai pretinsului vis al Românilor dintre Nistru şi Prut de a se uni "cu ruşii şi ucrainenii",ne-o spun numele lor: Melioşin,Venedictov, Iudovschi,Arnoldov,Krusev,Simonov,Corneev,Rogov,Baranov,Crâlenco,Kişinevschi,

Lifşit,Volcov,Iakir,Tanasev,Zilberman,Roşal,Vasiliev,etc. Ce-i drept,printre aceşti "români",cu "ov" şi "ski" în coadă,figurează şi un Bărbuţă,un Păpuşă...

Nu pot să nu redau şi un fragment din Iorga-reporterul: "Am mers în Basarabia odată... călătorind la aventură,mai cu paşaport,mai fără... Am aşteptat vaporul,parahodul,cum îi zic ruşii,şi cu el am mers dela Soroca până la localitatea pe care aceiaşi ruşi o numesc Vadalivoda,neştiind ce înseamnă Vadul-lui-Vodă ... Până acolo adevărata graniţă românească am văzut-o.Pe lume nu se poate închipui,cred,potrivit poate şi sentimentalităţii mele naţionale,drum mai frumos ca acea coborîre pe Nistru... laturea răsăriteană a României".

Nicolae Lupan

&& Duminică 30 Octombrie a avut loc la Roma,în Piaţa Bazilicii Sf.Petru, beatificarea,de către Papa Ion Paul II,a lui Ieremia Valahul.Sfinţi din plămada românească,mai sunt prin calendare,dar Ieremia e primul -şi singurul,până acum- proclamat sfânt,în 2000 de ani,de către Roma.În imensa piaţă,prin marea de lume venită de oriunde,se aflau,sub cerul îngăduitor de toamnă,şi vreo 200 de Români, din Europa,din America - şi chiar din Ţară."Adresându-mă vouă Românilor,în limba voastră -a spus Papa în predică-,mă bucur că aţi cerut să fie aşezată în candelabru această făclie aprinsă.Voi aţi descoperit mesajul său şi v'aţi unit în jurul persoanei lui".La prezentarea darurilor,o pereche din ţară,în splendide costume româneşti,a adus spice de grâu,un paner mare de fructe,vin de Cotnari. Printre episcopii co-liturghisitori cu Papa a fost şi un român,Petru Gherghel de la Iaşi.În public,multe steguleţe.Pe unele pancarte se putea citi: Fericite Ieremia,liberează România! Ceauşescu n'a pierdut nici acum ocazia de a se face ridicol,obligând,pe cei lăsaţi să vină,să fluture nişte imense tricoloruri,pătate însă de plăcinta aia din mijloc,cu ciocan şi seceră - scule pe care nici el,nici Marx,n'au pus niciodată mâna...

A doua zi,Luni 31 Octombrie,Românii s'au adunat în biserica Sfinţii Apostoli de lângă Piazza Venezia,la slujbă românească,unde la altar erau vreo 20 de preoţi,în frunte cu cei trei arhierei ai noştri.A predicat I.P.S.Traian Crişan.

După slujbă a avut loc o recepţie.Dintre participanţi am putut nota,în marea aglomeraţie,pe I.P.S.Traian Crişan,episcopii Vasile Cristea şi Puşcaş,preoţii Octavian Bârlea,Gh.Cosma,Petru Cădaru(care venise cu 50 de refugiaţi de la Latina),Mircea Toderici,Pamfil Cârnaţiu,Gh.Mureşan,Ignat,P.Tocănel,Boreatti, Müller,Tăutu,Mircea Clinici,pictorii Drăguţescu şi Dinu Grigorescu,dr.Popovici-Köln,dr.Sebastian Petrescu,dr.Margareta Grigorescu,Maria Popescu-Moraldi,Yvonne Rossignon,Nalda Mircea Popescu,fam.dr.P.Vălimăreanu,fam.Cicală,fam.Indrieş,fam. Gr.Pop-Câmpeanu,Remus Radina,Filippo Dozzi,Cernăianu,dna Manzoni,dna Dumitrescu-München,Negruzzi,Vasile Florea,fam.Bujin,av.Ghilezan,Ion Raţiu,Const.Drăgan,Ion Rotaru,fam.dr.Nagacevschi,Niki Constantinescu,fam.Marcel Nicolau,dna şi dra dr. Corbu,fam.dr.Baciu,dr.Petrasevici,diacon Kiriţă,etc.etc.

&& Fundaţia Culturală Română din Madrid a organizat la Paris,Sâmbătă 17 Decembrie,la Domus Medica,prima ei manifestaţie culturală,cu tema: România între Apus şi Răsărit.Au vorbit: prof.Radu Enescu,"... şi viaţă fără de moarte"; M.F. Enescu,diplomat,în numele Cercului de Studii social-creştin din Freiburg,"Românii în istorie"; Leonid Mămăligă,"Între viscolul Răsăritului şi toamna Apusului"; prof.Vintilă Horia,"Goticul românesc"; prof.Aurel Răuţă,"Moneda în România"; şi prof.Cicerone Poghirc,"Structură occidentală şi concepte orientale în limba română".Conferinţele vor fi publicate.

Au participat peste 150 de persoane: prof.Gheorghiu,dr.Bidian,av.Guguianu, Ioana Brătianu,Niki Constantinescu,dr.Vălimăreanu,C.Ioniţoiu,Virgil Ierunca,poetul Caranica,dr.N.Caranica,prof.Ovidiu Găină,Ion Stănescu,Cernovodeanu,D.Bacu, prof.Cazacu,pr.Goia,maior Chintescu,Al.Herlea,Remus Radina,Faust Brădescu,Al.Cazaban,ing.Culică,Doru Novacovici,Sanda şi Vlad Stolojan,Vlad Lahovary,ing.Ghişoiu,P.Indrieş,Basarab Niculescu,dr.Teju,fam.Armbruster,Barbăneagră,Doina Ienciu,ing.Paul Morcov,Mihai Mărculescu,Ion I.Brătianu,fam.Liviu Cotora,Paul Dimitriu,Varlam,Crivăţ,dr.Racoceanu,etc. A urmat o agapă în număr restrâns.

&& Citim undeva că şeful,democrat-creştin,al unui stat guvernat de democraţi creştini,ar fi trimis o telegramă de felicitări lui Wiesenthal,cu prilejul nu mai ştim cărui jubileu al acestuia.Or,principalul merit al lui Wiesenthal este acela de a fi aplicat necruţător,cu vârf şi îndesat,legea,deloc creştină,a talionului.Şi-atunci,ce-o fi stârnit admiraţia acestui adept al lui Isus Cristos?. Să fie la mijloc tot "complexul vinei",savant întreţinut de cei interesaţi?..

IEREMIA VALAHUL
Un refugiat român printre fericiţii din cer

Cam prin anul 1905 un cercetător român găsi din întâmplare la un anticar din Roma o carte veche în limba italiană: "Viaţa Fratelui Ieremia Valahul din Ordinul Fraţilor Minori zişi Capucini,scrisă de Fratele Francesco Severini şi tipărită în anul 1670 la tipografia Giacinto Passaro din Neapol.O cumpără imediat.O oferi apoi Academiei Române şi unul din cei mai de seamă membri ai ei,Nicolae Iorga,îi făcu în 1915 o relaţie măgulitoare: Un sfânt român în Italia,Geremia Valacco (Analele Academiei Române,Memoriile secţiunii istorice,1914-1915,pag.474).

Ştirea îmbucurătoare s'a răspândit în toată ţara,mai ales printre clerul catolic,unit şi latin.S'au tipărit câteva broşuri de popularizare spre a face cunoscută viaţa acestui frate român.Cine a fost el,şi de ce e numit valah? Dacia, cucerită de împăratul roman Traian în anul 106 d.Cr.,fu dată spre guvernare lui Flaccus şi denumită de el Flaccia,de unde derivă cuvântul Valahia.Vlah,sau valah, este identic cu roman,latin(vezi C.Isopescu,Notizie intorno ai Romeni nella letteratura geografica italiana del Cinquecento,în Buletinul Academiei Române,Bucureşti,1929,p.73,Orestano).Denumirile valah,Valahia,au fost întrebuinţate de străini,Românii au avut totdeauna conştiinţa că sunt romani,români.

Locul naşterii Fratelui Ieremia n'a putut fi încă identificat.Domnişoara advocat Felicia Paraschivescu,şi ea o refugiată în anul 1940,născută în 1903 la Constanţa,a înfiinţat la Roma asociaţia "Ieremia Valahul per l'unità dei Cristiani",pentru promovarea canonizării Fratelui Ieremia.Ea fusese ortodoxă,se converti la catolicism şi muri la 16 Aprilie 1982 la Roma,tocmai în Vinerea(Parasceve)Mare a Paştelui ortodox şi ziua sfintei Bernadeta Soubirous,văzătoarea Sfintei Fecioare Maria la Lourdes,în 1858.

Cu vreo lună înainte de a muri,d-ra Paraschivescu mi-a spus cum interpreta ea locul naşterii Fratelui Ieremia: Acesta s'ar fi născut în Satul de Jos,fracţiune din satul Lucăceşti(Zazo: Za - Sat; zo - zos,gios,jos),în Moldova,unde,la Baia,fusese o episcopie catolică,înfiinţată în 1420.În documentele contemporane Valachia minor nu era Oltenia,ci Moldova(Vezi "Postquam ecclesia Moldavien.(Baia) in partibus Walachiae minoris erecta fuerat",Martinus V, 1421 - Bullar.Franc. VII,n.1488,p.557).

Fratele Ieremia s'a născut în anul 1556 la 29 Iunie,în sărbătoarea Sfinţilor Apostoli Petru şi Paul,din părinţi catolici,foarte evlavioşi,într'o ţară necatolică şi bântuită de diferite secte eretice.Tatăl lui se numea Costică Stoica şi era om de foarte modestă condiţie socială,dar cinstit şi răzeş.Cultiva ogoarele sale şi putea să ajute la nevoie şi pe săraci.Mama se numea Margareta lui Bărbat.Din căsătoria lor se născură două fete şi cinci băieţi,dintre cari primul, Ieremia al nostru,primi numele de Ioan.Acesta,când ajunse călugăr,era neliniştit de îndoiala că n'ar fi primit Sacramentul Mirului,de care nu-şi aducea aminte. De această îndoială,când se află la Roma,fu liniştit de un episcop din părţile sale.Foarte probabil acesta putea fi Bernardino Quirini,episcop din Moldova cu reşedinţa la Bacău,care între 1599-1600 veni la Roma pentru vizita ad limina, aducând şi o relaţie scrisă asupra stării eparhiei sale(Hurmuzachi,Docum.p.545). Acesta îl linişteşte pentrucă în Valahia,unde facultatea de a administra Mirul era dată şi preoţilor,era obiceiul de a mirui copiii,după ritul grecesc,imediat după Botez,obicei vechi al Sfintei Biserici.Era natural că Ieremia nu-şi putea aduce aminte de Mirul pe care-l primise de mic copil odată cu Botezul.

Când un confrate de călugărie îl întrebă odată pe Ieremia de ce nu cere permisie să se ducă să-şi revadă pe ai săi în patrie,el răspunse că nu mai are nevoie,deoarece mama sa murise de mult.La întrebarea,de unde ştia asta,el răspunse că îi apăruse ea însăşi,in lumină şi strălucind toată,cu o ramură de măslin în mână,zicându-i: "Fiule,acum eu mă duc în cer,să mă bucur veşnic de fericirile de-acolo".

Într'o zi un bătrân,niciodată văzut ori cunoscut prin acele locuri,îi zise: "Ai să faci odată o călătorie lungă şi ai să serveşti un mare Domn.Să-l serveşti bine şi te va răsplăti din belşug".

Când Ioan era de 19 ani,într'o zi tatăl său,aflându-se cu el in ţarină,îi zise: "Vezi păsările acelea care sboară? Tot aşa sboară în rai călugării buni".

Mama sa ii vorbea despre fericirile cereşti,dar şi despre chinurile veşnice ale iadului.Ioan rămase foarte impresionat.Ca să-şi mântue sufletul,se hotărî să îmbrace haina călugărească a ordinului Sfântului Vasile,cunoscut prin acele părţi.

Mama lui însă socotea că prin acele locuri călugării nu umblau pe drumul cel drept,nici cu severitatea cuvenită.Ea mai ştia din auzite că Italia era fără erezii şi luminată numai de adevărul religiei catolice.Îi spuse prin urmare că se aflau,creştinii buni,în Italia,unde domnea adevărata evlavie creştină şi unde avea reşedinţă Papa,ministrul lui Dumnezeu pe pământ.Ioan răspunse atunci că s'ar duce bucuros şi în Italia.Mama sa,prevăzătoare,îi mai spuse că nu era deajuns să se ducă în Italia,ca să trăiască printre creştinii buni,şi-atât,ci că trebuia să devină el însuş un creştin bun,îmbogăţind mereu credinţa adevărată cu fapte bune.Ioan se gândea să plece din ţara sa şi să meargă în Italia,unde,trăind printre creştinii buni,să fie mai aproape de Dumnezeu şi mai departe de pedepsele iadului.Era convins că de i-ar fi îngăduit cerul să-l vadă o singură dată pe Papa,ar fi fost ferit de orice rău pe veci.

La vârsta de 19 ani,lipsit de orice pregătire,cu numai doi zloţi,Ioan porni spre Italia,fără a şti unde este Italia şi nici drumul spre ea.Porni urmând numai chemarea lui Dumnezeu,cu credinţa că acolo va găsi mântuirea,va fi ferit de păcate şi va câştiga raiul.Dumnezeu îi îndrumă paşii spre Transilvania.Păţaniile avute pe drum fură neînchipuit de mari.Fu nevoit să-şi câştige hrana muncind pe lângă cineva,pe câmp.De multe ori îi lipsea chiar bucata de pâne cu care să-şi astâmpere foamea,şi posibilitatea de a şi-o câştiga.Deseori isbucnea în plâns, şi-i venea gândul de a se întoarce acasă.

Învinse însă toate greutăţile şi ajunse la Alba Iulia,de unde plecă spre Italia cu medicul chirurg Pietro Giacomo,care făcuse un servici prinţului Transilvaniei cu reşedinţa la Alba Iulia şi tocmai se pregătea să se întoarcă acasă,la Bari.Mulţumirea lui Ioan fu mare.Se simţi răsplătit pentru toate necazurile,oboselile şi umilirile suportate pe drum.Deci plecă,în serviciul medicului, acesta călare,iar Ioan pe jos în urma lui,prin noroaie şi zăpezi,străbătând văi, munţi şi câmpii

Ajunseră amândoi la Ragusa,oraş din Dalmaţia lângă Marea Adriatică,pe care o trecură cu o corabie,şi apoi la Bari.Purtările multor locuitori din Bari erau rele.Ei nu erau asemănători cu italienii daţi ca model de maică-sa.Se temea că de va rămânea mult între ei,- în loc să devină mai bun,se va strica.De aceea după vreun an şi jumătate,desamăgit de viaţa dusă într'o astfel de lume,hotărî să se întoarcă în Valahia.Dumnezeu însă hotărîse altfel.Pe când mergea spre port, Ioan întâlni un bătrân,pe care nu-l mai văzuse înainte şi nici nu-l va mai vedea vreodată.Acesta îl sfătui să nu se grăbească cu întoarcerea.Să meargă mai întâi să vadă oraşul Neapol şi apoi Roma,odinioară capitala lumii iar acum capitala creştinătăţii,unde are reşedinţă Locţiitorul lui Cristos,să meargă să-i primească binecuvântarea şi să se ducă să vadă şi Sfânta Casă dela Loreto.

Sfaturile bătrânului îi plăcură lui Ioan peste măsură.Se duse deci la Neapol, unde sosi în păresimi şi rămase impresionat de bunătatea de suflet a locuitorilor săi şi de multele biserici minunat împodobite.Liturghiile se făceau cu atâta reculegere şi credinţă,atâţia creştini la Împărtăşanie şi la celelalte slujbe,ascultând cu atâta reculegere predicile în săptămâna Patimilor.Văzând toate acestea,lui Ioan i se părea că a ajuns nu într'un oraş pământesc,ci într'un locaş ceresc.Îi plăceau călugării pe care-i vedea prin oraş.Cel mai mult îl atrăgeau călugării capucini şi-şi zicea în sine: "De aş putea să trăiesc şi eu printre aceştia,nu încape nicio îndoială că aş fi mântuit".

Hotărî deci să le ceară să fie primit printre ei.Se îndreptă spre mânăstirea Capucinilor cu biserica închinată Fecioarei Maria Neprihănită - Immacolata..Portarul îl trimise la Mânăstirea Sfântului Efrem,unde avea reşedinţa Provincialul de care depindea primirea.Ioan fu primit în rândul fraţilor laici şi trimis la mânăstirea din Sessa,unde se făcea noviciatul.Acolo,la 7 Mai 1558,primi el veşmântul călugăresc şi numele sfântului profet Ieremia.Abia împlinise 22 de ani.

Văzându-se îmbrăcat în haina călugărească,avea o bucurie nespusă.După un an, la 7 Mai 1559 fu admis la profesiunea religioasă,îmbrăţişând crucea spre a o duce cu şi mai mare avânt.După profesiunea religioasă,Fratele Ieremia fu trimis în diferite mânăstiri ale Provinciei.La urmă fu destinat mânăstirii Maica Domnului Neprihănită din Neapol,unde se stabili şi rămase aproape 40 de ani,până la moarte, şi unde se distinse prin exercitarea eroică a virtuţilor creştineşti şi călugăreşti,în special prin umilinţă,pocăinţă şi dragoste către săraci şi bolnavi.Umbla pe străzile Neapolului strângând pomană şi era totdeauna primit ca un mare binefăcător.Fu dăruit de Dumnezeu cu daruri minunate.În viaţă şi după moarte se făcură multe minuni prin mijlocirea lui.

Când cineva îi vorbea de vreo nevoie a sa,el răspundea totdeauna în acelaşi fel: "Am să mă rog Sfintei Fecioare.Ca să putem obţine ceva ce dorim dela Dumnezeu,mijlocul cel mai bun este să ne adresăm Ei".O noapte întreagă petrecuse el cufundat în rugăciune,rugând pe Dumnezeu să-l învredniceească a O vedea.Dorinţa îi fu ascultată.Deodată apăru în aer o mare strălucire şi în mijlocul ei se afla Fecioara glorioasă,de o frumuseţe supraomenească,cu Pruncul Isus pe braţul drept..

După 47 de ani de călugărie,Fratele Ieremia ajunse la etatea de 69 de ani. Spre sfârşitul lunii Februarie a anului jubilar 1625 fu trimis la Torre del Greco,opt mile departe de Neapol,să viziteze un bolnav,pe Don Giovanni Davalo.Iarna era foarte friguroasă,bătea un crivăţ puternic.Bietul bătrân fu pătruns până la oase.La înapoere căzu la pat,lovit de o pleurezie,cu febră mare şi,după şapte zile,la 5 Martie,adormi în Domnul.

Era aproape ora unu din noapte,când răposatul fu coborît în biserică,înaintea altarului cel mare,spre marea satisfacţie a doamnelor pioase,care doreau să-l vadă şi să-l venereze.Apoi sicriul fu urcat înapoi în capelă,unde călugării îl vegheară toată noaptea în rugăciune.Abia se lumină de ziuă,şi biserica era plină de bărbaţi şi de femei de orice stare şi din toate părţile regiunii.Numărul lor creştea necontenit.Toată curtea interioară şi exterioară a Mânăstirii şi locul dinaintea bisericii fură invadate de mulţime.Intre timp,cel mai bun pictor făcu portretul răposatului în mărime naturală.

Sicriul fu apoi dus în procesiune în biserică.Nemărginită fu cinstirea pe care Fratele Ieremia o primi de la toată acea mulţime care îngenunchia şi atingea mortul cu mătăniile,implorând să fie ajutată ca de un adevărat sfânt.Toţi vărsau lacrimi de durere şi de dragoste,zicând că au pierdut un frate bun,un adevărat tată.În fine sicriul fu depus în mijlocul bisericii,cu mare greutate,din cauza marei îmbulzeli a populaţiei.Părea că tot oraşul Neapol se golise.Mulţimea poporului se revărsa în valuri,ca o furtună,la Mânăstirea Maicii Domnului Neprihănita,la sicriul Fratelui Ieremia Valahul.Îmbulzeala creştea mereu,şi mulţi nu reuşiră să intre în biserică.

Evlavia,înflăcărarea cu care vizitatorii sărutau mâinile,picioarele şi obrazul defunctului erau din cale afară de mari.Unii pe ascuns îi trăgeau fire din barbă şi păr din cap,ori tăiau cu foarfeci şi cuţite bucăţele din veşmânt,ca să aibă relicve dela el.Călugării,văzând mortul desgolit până la genunchi,fură constrânşi să-l ducă înapoi în sacristie ca să-l îmbrace.Operaţia se repetă de cinci-şase ori,înainte de a-l putea expune în capelă.Îmbrăcămintea era făcută numaidecât bucăţele,care dispăreau cât ai clipi prin mulţime.Până la urmă mortului nu-i rămăsese niciun fir de păr în barbă,şi nici sprâncenele.Spre a evita neplăceri şi mai mari,călugării îl îngropară pe ascuns în acea noapte,în capela Sfântului Crucifix.

Din plăcile de plumb donate de Principesa de Stigliano i s'a făcut mortului un sicriu mai solid.Mormântul fu deschis în puterea nopţii după cinci zile.Mortul fu ridicat şi pus în noul sicriu,iar acesta fu vârît într'altul de lemn mai tare ca cel dinainte.Trupul lui era proaspăt şi frumos ca în ziua îngropării.

Faima sfinţeniei Fratelui Ieremia se răspândi nu numai în oraşul şi regatul Neapolului,ci prin toată Italia şi chiar prin străinătăţi,prin mânăstirile Franciscanilor,preoţii şi călugării aflaţi la Roma cu ocazia Anului Jubilar 1625.De aceea cardinalul Decio Caraffa,arhiepiscopul Neapolului,la 20 Septembrie 1625 deschise procesul de beatificare a Fratelui Ieremia.La 25 Septembrie 1627,Papa Urban VIII emană decretul pentru Introducerea Cauzei..Aceasta fu reluată la 3 Martie 1671.Cu autorizaţia din 13 Iunie 1682 se făcu recunoaşterea corpului Venerabilului Ieremia.Cu aprobarea Sfintei Congregaţii a Riturilor din 3 Septembrie 1682 se făcu mutarea sicriului într'un loc mai demn şi mai sigur.Actele acestei recunoaşteri şi a mutării fură trimise aceleiaşi Sfinte Congregaţii la 24 Noembrie,dar acum sunt de negăsit,fie în Arhiva Congregaţiei,fie în cea a Arhiepiscopiei de Neapol.La 26 Septembrie 1687,Ven.Papa Inocenţiu XI semnă decretul prin care autoriza Sfânta Congregaţie să discute şi să delibereze asupra virtuţilor şi minunilor lui Ieremia Valahul într'o şedinţă ordinară,care se pare că n'a fost ţinută niciodată,nu se ştie pentru care motive.De atunci cauza s'a oprit şi nu s'a mai făcut nimic până în zilele noastre.

La câţiva ani după al doilea război mondial,un alt român refugiat în Italia, ortodox,Grigore Manoilescu,se interesă de aflarea moaştelor Venerabilului Ieremia Valahul în mânăstirea Sf.Efrem din Neapol,transformată în "Manicomio Giudiziario",

unde fuseseră puse în 1682.Ele fură găsite într'un sarcofag de marmoră,fură recunoscute în 14 Octombrie 1947 şi transportate apoi la Roma în biserica Sfântul Laurenţiu de Brindisi,a Capucinilor.La 13 Decembrie 1961 au fost transportate din nou la Neapol,unde se află în biserica Immacolata - Neprihănita, Corso Vittorio Emanuele 730.

În 1951,după 264 de ani fu reluat procesul de canonizare de către Papa Pius XII.Papa Ioan XXIII emană decretul de eroicitate al virtuţilor,declarându-l Venerabil la 18 Decembrie 1959.La 13 Ianuarie 1983,Papa Ioan Paul II a promulgat decretul asupra unei minuni prin mijlocirea Fratelui Ieremia.Mort la 5 Martie în Anul Sfânt Jubilar 1625,el va fi beatificat Duminică,30 Octombrie,în Anul Sfânt Jubilar Extraordinar al Răscumpărării,1983.

Frate Ieremia,gândeşte-te la noi,scapă-ne de strâmtorări şi de nevoi.Ajută să se mântuiască şi să se sfinţească toţi Românii şi toată România.Ascultă-ne, Frate Ieremia!

Pr.Petru Cădaru

<u>IMN VENERABILULUI IEREMIA VALAHUL</u> de Pr.Ioan Gârleanu

Pribeag blajin spre ţara bună
Cu sfinţi iubiţi de Dumnezeu,
Ce ne'nţeles,sublim,e focul
Ce-ţi luminează drumul greu!

Român senin cu suflet mare,
Din obositele mulţimi,
Te rupe dorul veşniciei
Ca să te urce'n înălţimi.

La Neapole în mânăstire,
Umil,o rasă grea îmbraci,
Ca să slujeşti cu Săracuţul
Pe cei bolnavi,pe cei săraci.

Printr'înşii îţi vorbeşte crucea,
Tu vezi într'înşii pe Cristos,
Şi viaţa lui ce creşte'n tine
Te face zilnic mai milos.

Regina lumii,Preacurata,
Ţi se vădeşte'n rugăciuni,
Şi sfânta-ţi binecuvântare
O preamăreşte cu minuni.

Un val de mistică iubire
Ce se resfiră luminând,
A fost viaţa ta întreagă,
Serafică în faptă,'n gând.

Pribeag,robit de fericire
Prin moarte-ajungi pe noi stăpân;
Iar timpul îţi sporeşte slava
De franciscan şi de român.

Cel mai român sfânt,Ieremie,
Şi cel mai sfânt român tu eşti,
Priveşte deci din ceruri,frate,
Spre fiii ţării româneşti.

O ţară-avem,o ţară mândră,
Şi grai frumos din grai latin,
Să fie-a noastre'n veci,prin tine,
În pace şi triumf deplin.

Iar sufletul să ni se-adape
Într'o Credinţă şi-un Păstor,
Ca neamul nostru'ntre popoare
Să fie cel mai sfânt popor.

* La 25 Iunie s'au întrunit la <u>Londra</u>,pentru "promovarea unei societăţi de libertate",şefii unor partide democrate,conservatoare,democrat-creştine şi liberale,în cap cu Margareta <u>Thatcher</u>,Jacques <u>Chirac</u>,Helmut <u>Kohl</u>,Couve de <u>Murville</u>, George <u>Bush</u>,Fraga <u>Iribarne</u>,Franz-Joseph <u>Strauss</u> şi alţii din Norvegia,Danemarca, Australia,Canada,Japonia,Taiwan,Corea de Sud,Noua Zelandă ,etc.,transformând astfel Uniunea Democratică Europeană în Internaţionala Democratică Mondială.Atitudine net anti-Moscova şi anti-marxistă.Participanţii trebue să aparţină unei democraţii pluraliste,să lupte pentru o societate de libertate fundată pe participare şi nu pe lupta de clasă,să sprijine în producţie iniţiativa privată şi nu statalismul.Filosofia marxistă e refuzată în bloc: atât cea moderată,socialistă, cât şi cea brutală,comunistă.-

* În lume există 413.800 <u>preoţi catolici</u>,câte unul la 1895 de credincioşi,sau la 7.352 locuitori.Mai mult de jumătate sunt în Europa: 243.319,câte unul la 1090 credincioşi sau la 1831 europeni.Dintre aceştia,63.729 sunt în Italia,38.876 în Franţa,19.515 în Polonia.În <u>Oceania</u> sunt 5.667 preoţi; în <u>Asia</u>,27.136; <u>Africa</u>, 17.346; <u>America de Nord</u>,71.354; <u>de Sud</u>,33.817; <u>Centrală</u>,6.103(<u>L'Homme Nouveau</u>).

* După "<u>Figaro</u>"(16 August),anul trecut s'au născut în <u>Franţa</u> 100.000 de copii nelegitimi,adică unul din nouă.În alte părţi,situaţia e şi mai tristă: în <u>Suedia</u>, proporţia nelegitimilor atinge 40%; în <u>Danemarca</u>,32%; <u>St.Unite</u>,17%.

* O scrisoare,trimisă din <u>Bucureşti</u> la 26 August,a ajuns la <u>Freiburg</u> la 30... Septembrie! Şi probabil c'ar fi făcut şi mai mult pe drum,dacă ţara oblăduită de înţelepciunea multilaterală a Pingelescului n'ar fi... "progresistă".

* <u>Paştele</u> cade anul acesta,<u>pentru toţi creştinii</u>,la 22 Aprilie.-

CALENDAR NAŢIONAL

Oct.1833: Se înfiinţează la Bucureşti,sub direcţia lui Eliade şi preşedinţia vornicului Filipescu,"Societatea filarmonică".
3 Oct.1588: Intr'o scrisoare către nunţiul apostolic din Polonia,domnitorul Moldovei,Petru Schiopul,mărturiseşte supunerea sa "capului Bisericii Catolice".
3 Oct.1848: E spânzurat de unguri,lângă Cluj,Alexandru Bătrâneanu-Baternay.
3 Oct.1918: Se constitue,la Paris,Consiliul Naţional al unităţii române,cu Take Ionescu preşedinte; V.Lucaciu,Goga,C.Angelescu şi J.Th.Florescu,vicepreşedinţi.
3 Oct.1938: Moare mareşalul Averescu,fiu de ţăran din Ismail.E îngr.la Mărăşti.
4/16 Oct.1848: Fraţii Hurmuzachi scot,la Cernăuţi,gazeta "Bucovina".
4 Oct.1863: Se naşte,la Lugoj,Aurel C.Popovici,doctrinarul naţionalismului.
4 Oct.1873: Se naşte matematicianul Dimitrie Pompei. + 1954.
3 Oct.1873: Se naşte savantul Gheorghe Ţiţeica.
4/17 Oct.1868: Se naşte,la Storojineţ(Bucovina),Iancu Flondor. + 1924.
4 Oct.1883: Se naşte,la Craiova,Nicolae Titulescu.
5/18 Oct.1918: Al.Vaida-Voevod anunţă în Parlamentul din Budapesta că Românii din monarhia habsburgică vor hotărî de-acum singuri de soarta lor.
7 Oct.1658: Acaţiu Barcsai,român din Borcea Mare,e ales prinţ al Transilvaniei.
7 Oct.1883: Se naşte actriţa Maria Filotti. + 1956.
7 Oct.1968: Moare lingvistul Emil Petrovici,născut în Banatul înstreinat.
8 Oct.1923: Arestarea "Văcăreştenilor".
8 Oct.1878: Intră în Bucureşti trupele ce luptaseră ls Plevna,Griviţa,Rahova, Smârdan.Podul Mogoşoaiei se va chema de-acum Calea Victoriei.
9 Oct.1643: Se naşte,în Caransebeş,Mihail Halici,"valachus poeta".
11/24 Oct.1863:Moare,la Braşov,Andrei Mureşanu,autorul lui Deşteaptă-te Române!
12 Oct.1903:Se inaugurează,la Cotroceni,palatul Facultăţii de Medicină din Buc.
2/14 Oct.1853: Se naşte compozitorul Ciprian Porumbescu,în Şipotele Sucevei.
15 Oct.1908:Iese ultimul număr din "Moldovanul"(Basarabia),scos de Gh.Madan.
17 Oct.1858: Se naşte în Dârste-Braşov,din familie de preoţi,Andrei Bţrseanu.
17 Oct.1893: Se naşte,la Călăraşi,Dragoş Protopopescu,savant,poet,romancier.
20 Oct.1638: Se termină zidirea mânăstirii Căldăruşani,ctitoria lui Matei Vodă.
21 Oct.1963: Şedinţa Consiliului II Vatican se deschide cu slujbă românească.
22 Oct.1918: Deputatul bucovinean Const.Isopescu-Grecul proclamă în Parlamentul din Viena dreptul Românilor din Austro-Ungaria la autodeterminare.
24 Oct.1938: Studenţimea din Cernăuţi cere cu energie revizuirea tâlhărescului proces al lui Corneliu Zelea Codreanu.
26 Oct.1873: Se naşte,la Câmpulung-Muscel,poetul Dumitru Nanu. + 1943.
27 Oct.1958: Invăţătorul Gh.Ionescu scoate la Triest un volum închinat "redeşteptătorului conştiinţei naţionale,lui Andrei Glavina şi tuturor Istro-Românilor",intitulat "Librici za lu Rumeri din Istrie".Are 138 de pagini.
28 Oct.1848: Avram Iancu cuprinde Clujul.
28 Oct.1918: Moare istoricul Constantin Giurescu.
30 Oct.1858: Se naşte,la Plăineşti-Râmnicul Sărat,scriitorul Duiliu Zamfirescu.
30 Oct.1983: Beatificarea lui Ieremia Valahul,la Roma,de Papa Ioan Paul II.

1 Nov.1833: Anastasie Şaguna se călugăreşte,la 25 de ani,luând numele de Andrei.
1 Nov.1908: "Luceafărul" dela Sibiu publică prima nuvelă a lui Rebreanu: Codrea.
1 Nov.1953: Sunt executaţi,la Bucureşti,legionarii Alexandru Tănase,Ion Samoilă, Ion Golea,Mircea Popovici,Ion Tolan,Gheorghe Dincă,Vlad Mihai Vasile,Ion Buda, Gavrilă Pop,Alexandru Popovici,Aurel Corlan,Elena Stetin,Ion Juhas,Ion Cosma.
1 Nov.1928: Începe să funcţioneze postul de radio Bucureşti.
2 Nov.1418: Moare Doamna Ana,soţia lui Alexandru cel Bun.E îngr.la Bistriţa.
2 Nov.1873: Se naşte sculptorul Dimitrie Paciurea. + 1932.
3 Nov.1978: Moare,la Căminul Moţa-Marin din Madrid,Vasile Iasinschi.
4 Nov.1903: Se naşte,la margine de Bucureşti,compozitorul Ion Vasilescu. + 1960.
5 Nov.1978: Moare Nicolae Crevedia,la 76 de ani.
8 Nov.1538: Vistierul Mateiaş termină biserica din Horodniceni-Bacău.
8 Nov.1603: Călugăriţa Teofana,mama lui Mihai,dărueşte Coziei nişte moşii.
8 Nov.1848: Aiudul,incendiat de trupele lui Avram Iancu,capitulează.
9 Nov.1903: Moare Luigi Cazzavilan,fondatorul ziarului "Universul"(1884).
9 Nov.1818: Se naşte Ion Codru-Drăguşanu. + 1884.

10 Nov.1508: Iese prima carte tipărită pe teritoriu românesc,un liturghier slav.
10 Nov.1688: Apare Biblia lui Şerban Cantacuzino,prima biblie în limba română.
11 Nov.1498: Ştefan cel Mare termină biserica Sf.Ion din Piatra Neamţ.
11/24 Nov.1918: Invăţătorii Patrichie Râmneamţu şi Petre Bizerea din Coştei,în Banatul înstreinat,scot la Vârşeţ săptămânalul "Opinca".
12 Nov.1878: Caragiale citeşte,la "Junimea"(Iaşi),"O noapte furtunoasă".
12 Nov.1833: Mare cutremur la 2 ceasuri din noapte,"încât s´au tras singure clopotele de la biserici".
14 Nov.1848: Se naşte,la Cernăuţi,Zamfir C.Arbure,ziarist şi scriitor.
14 Nov.1878: Armata română intră în Dobrogea.
15 Nov.1858: Apare la Iaşi primul timbru poştal românesc,cu capul de bour.
15 Nov.1868: Se naşte,la Iaşi,savantul Emil Racoviţă.
15/28 Nov.1918: Bucovinenii proclamă "unirea necondiţionată" cu România.
22 Nov.1853: Se înfiinţează biserica română ortodoxă din Paris.
23 Nov.1553: Nicolae Olahul,arhiepiscop de Strigonium şi regent al Ungariei.
24 Nov.1473: Ştefan cel Mare intră biruitor în Bucureşti.
28 Nov.1933: Muncitorul Niţă Constantin împuşcat de jandarmii lui Duca.
28 Nov.1863: Se naşte gen.Eremia Grigorescu,eroul dela Mărăşeşti.
29 Nov.1973: Moare Marta Bibescu.
30 Nov./13 Dec.1918: Moare,la Chişinău,Fotin Enescu,pionier al cooperaţiei.
30 Nov.1938: Asasinarea lui Corneliu Codreanu şi a altor 13 fruntaşi legionari.

Dec.1863: Episcopia română ortodoxă din Sibiu devine mitropolie,cu Şaguna.
1 Dec.1918: Adunarea Naţională dela Alba Iulia decide unirea Transilvaniei,Crişanei,Banatului şi Maramureşului cu România.
4 Dec.1883: Se naşte,la Călugăreni,N.Cartojan.
6 Dec.1903: Moare Gavriil Muzicescu,compozitor şi dirijor.
6 Dec.1903: Se naşte,la Turnu Severin,Nicolae I.Herescu.
6 Dec.1923: Sfinţirea bisericii române din Sofia.
9/10 Dec.1933: Guvernul liberal al lui I.G.Duca,în executarea angajamentelor faţă de streinii ce-i condiţionaseră venirea la cârmă,dizolvă abuziv Garda de Fier în ultima zi când se mai puteau depune liste pentru alegeri.Mii de legionari sunt aruncaţi în închisori,chiar şi fără formalitatea mandatului.
13/23 Dec.1693: Moare pribeag,în cetatea polonă a Striiului,mitropolitul Dosoftei.Trăise "în mare lipsă şi scârbă".
14 Dec.1863: Se naşte la Mţnerău-Arad compozitorul Ion Vidu.
18 Dec.1968: Moare la Bucureşti Tiberiu Brediceanu,compozitor şi folclorist.
19 Dec.1633: Se naşte cronicarul Miron Costin. + 1691.
20 Dec.1768: Se naşte mitropolitul Veniamin Costache. + 1846.
20 Dec.1808: Se naşte mitropolitul Andrei Şaguna,din părinţi macedoneni.
20 Dec.1883: Apare,la editura "Socec",prima ediţie a poeziilor lui Eminescu.
20 Dec.1958: Moare în exil,la Geneva,folcloristul Constantin Brăiloiu.
21 Dec.1503: Toader Postelnicu,trimisul lui Ştefan,primit de dogele Veneţiei.
23 Dec.1473: Cu ajutor turcesc,Radu cel Frumos reocupă Bucureştii.
23 Dec.1823: Se naşte,la Iaşi,Alexandru Flechtenmacher,compozitor.
23 Dec.1873: Se naşte,la Făgăraş,Ovidiu Densusianu,filolog.
23 Dec.1933: Ion Moţa,în "Axa": "Niciodată n´am conceput România Legionară de mâine ca un Stat arbitrar,limitat de bunul plac,ci ca un stat juridic,pe principii juridice înoite,limitat de o serie de reguli precis determinate,justificat de un snop de scopuri clar şi pe faţă mărturisite.Niciodată n´am dorit înlocuirea democraţiei constituţionale cu o dictatură a bunului plac".
24 Dec.1558: Moare la Râmnicu Vâlcea,după 4 ani de domnie,Pătraşcu cel Bun.
24/25 Dec.1928: Moare,la Câmpulung,N.Leonard,"prinţul operetei româneşti".
25 Dec.1683: Duca Vodă şi Miron Costin sunt prinşi de poloni la Domneşti-Putna.
28 Dec.1868: Se naşte,la Bratislava,Bucura Dumbravă.
29 Dec.1843: Se naşte,la Wied am Rhein,regina Elisabeta(Carmen Sylva).
29 Dec.1933: Trei fruntaşi legionari se însărcinează,din proprie iniţiativă,să pedepsească asasinatele,batjocura,înjosirea şi călcarea legilor,care n´aveau nimic cu democraţia.Seara,I.G.Duca cade pe peronul gării Sinaia.
30 Dec.1863: Se naşte,în Roşia Abrudului,Ion Gorun(Alexandru Hodoş).
31 Dec.1768: Trupele polone,comandate de contele Potoski,intră în Iaşi.
31 Dec.1868: Se naşte,la Târgovişte,I.Al.Brătescu-Voineşti.
31 Dec.1968: Moare la Bucureşti,la 74 ani,Sabin Drăgoi,compozitor şi folclorist.

DIN LUMEA EXILULUI

- LA TURNUL BABILONULUI.- Consiliul Naţional Român s'a constituit din nevoia de a se da Exilului nostru o expresie politică.Trebuind s'o înceapă dela un capăt cât de cât legitim,deci credibil,el şi-a luat ca punct de plecare ultimele alegeri libere din România,înglobând astfel foşti liberali,ţărănişti,gardişti şi socialişti dar cari,odată intraţi aici,au lăsat afară orice apartenenţă,conlucrând în Consiliu numai ca Români.Mai având şi binecuvântarea Regelui,corabia pornea sub cele mai promiţătoare auspicii.Că unii între timp s'au răsgândit,aşa cum alţii s'au adăogat,e legea firească a oricărui organism viabil,Consiliul a mers şi merge voiniceşte înainte,- singura lui vină fiind aceea de a nu fi reuşit,până acum,să elibereze România...

Pentru un exil matur,firesc ar fi fost ca toată lumea să intre în rândurile luptătoare.Dar aici intervin eternele meschinării,tot fireşti la un anumit subnivel.Consiliul,cu toate bunele sale intenţii,nu dispunea decât de un singur post de preşedinte; iar când acesta a rămas vacant,nimeni nu s'a înghesuit să-l ocupe,vădindu-se astfel că nu pentru "demnităţi" se reuniseră.Unii au rămas deci deoparte,demascându-şi astfel opoziţia - nu faţă de ocupantul ţării,cum ar fi fost de aşteptat,ci faţă de fraţii lor români cari voiau,tocmai,să ajute la efortul comun de liberarea ei.Pretexte,când cauţi cu abnegaţie şi zel,găseşti să mai şi prisosească.Dar,ca să nu-şi descopere prea mult metehnele,au anunţat că vor face ei un consiliu,de toată frumuseţea.Moşitul a durat câţiva ani,şi când,în sfârşit,au reuşit să se adune la aceeaşi masă,a ieşit o întreagă halima, şi să mulţumească Cerului că nu s'a întâmplat pe-acolo vreunul din vâna lui Caragiale: ar fi rămas nemuritori! S'or fi găsit şi spectatori cari să râdă - când în realitate,de s'ar fi aflat pe-acolo niscai fraţi din iadul ceauşist,palmele le-ar fi servit la o cu totul altă îndeletnicire decât pentru aplauze!

Sigur,s'au rătăcit în sală şi oameni de optimă valoare,de un vibrant patriotism,de o durere aproape fizică pentru durerile din ţară,dar ce puteau ei face, când inconştienţa se deslănţuie? Unii veniseră să organizeze... dezorganizarea, propunând colaborarea pe grupuri separate; dar dacă nu se înţelege pentru ce s'au mai deranjat să vină la Paris,dacă unire nu le trebuie,se înţelege în schimb foarte bine că soluţia avea imensul avantaj de a oferi câteva duzini de preşedinţi,răspreşedinţi,parapreşedinţi,vicepreşedinţi,ajutori de preşedinţi şi alţi supra-preşedinţi: aşa,să tot rezişti!

Folosind practica unui precedent antrenament,când cu nişte votări la CNR, cei cu speranţele zdrobite au sbughit-o sgomotos din sală,târînd cu ei şi câţiva inocenţi.Păcat! Mare păcat! Căci,sincer ahtiaţi după o cât mai radicală democratizare,în speranţa căreia depuseserăm deja la garderobă cuţitele din dinţi şi bombele din buzunare,noi aşteptam cu sufletul la gură lecţia unei manifestări de anvergură democratică,demnă de vechea Atenă; când colo...

Ce-a fost acolo,ne-o spun chiar matadorii.Comentariul dlui Korne e intitulat,foarte semnificativ,"gâlceava"; de-acì aflăm că democratica reuniune s'a ţinut pe bază de invective,limbaj violent,ameninţări,lipsă de decenţă,şi alte necuviinţe... totalitare: "Exilul are acum un comitet în plus",încheie,amărât, d-sa.Dl Câmpeanu relevă aceeaşi democraticitate a adunării,cu abundenţă de acuzaţii,insulte,neadevăruri şi manevre,violenţă verbală şi preocupări electorale, tensiune şi scrisori anonime,nivel foarte scăzut,- totul ducând la "o nouă fracţionare a exilului".În "discuţii" s'au "urlat" şi alte democratice delicateţuri, ca "stai jos,boule!",cum ne informează unul din participanţi,încântat,totuşi, că izolatele atacuri la adresa CNR şi a legionarilor n'au prea fost aplaudate.

"Penibilul spectacol",cum îl caracterizează şi Dinu Zamfirescu,nu se putea sfârşi decât la acelaş nivel: careva dela chiar masa prezidenţială,văzându-se nevoit să plece,a anunţat c'o face ca "florăresele" din Bucureşti când nu li se acceptă "marfa",adică... ridicându-şi poalele; or,etalarea "podoabelor",la vârsta-i respectabilă,nu putea arăta altceva decât părerea-i intimă despre capacitatea luptătoare a celor prezenţi la democratica reuniune...

Sătul de prea multa pălăvrăgeală,care nu ducea la nimic,mai şocat deja şi de atacurile din foaia dlui Câmpeanu,şi ale altora,la adresa dlui Raţiu şi a legionarilor,atacuri premergătoare acestei adunări... pentru unire,dl Radu Roşeanu,lăudând frumuseţea principiilor expuse,întreabă scurt: Cine,unde,cu cine şi cu ce le punem în aplicare? "Eu socotesc că orice amânare este în detrimentul poporului român... Dacă astăzi cei mai în vârstă formăm un exil,desigur mâine

vom fi un azil!".Şi fiindcă nimeni nu se încumeta la un răspuns,dl Roşeanu şi-a răspuns singur,propunând: Constituirea tuturor celor din sală în comitet de lucru,un sediu la Paris cu secretariat pentru toţi Românii,alegerea unui şef(căci "cine a mai văzut turmă fără cioban şi vapor fără căpitan?"),şi fixarea unei contribuţii băneşti.Marea majoritate a aplaudat aceste puncte,iar cei puţini, în loc să se supună democratic,aşa cum ne tot bâraie la cap pe noi,totalitarii, au procedat ca cei mai înrăiţi fascişti,luându-şi catrafusele...

Cei rămaşi au decis convocarea unui "congres" la Geneva,19-20 Mai 1984,la care să fie invitaţi,drept consolare,şi cei de pe Aventin,- cari,prin părăsirea sălii,deja pierduseră tuica batrina,cozonacul şi vinul,oferite de mons.Cosma, ca gazdă.Aici e cazul să admirăm dibăcia dlui Raţiu,care,pentru organizarea "congresului" dela Geneva,foloseşte Suveica unui "Manole Roman",român de viţă veche,cu mari puteri azi pe mapamond: e un "neamţ" de-ai dlui Govora...

Unii vor zâmbi,poate,citind aceste rânduri,- când,de fapt,comportarea iresponsabilă,de fii degeneraţi,când Patria le este răstignită pe patul agoniei,este de plâns cu desnădejde! Dar în Exil mai sunt şi puncte luminoase.Iată,de pildă, cam în aceeaşi vreme au avut loc alegerile pentru înoirea Biroului Executiv Central al Consiliului Naţional Român în actualele sale cinci secţii: Franţa,Germania,Italia,Canada şi Statele Unite.Nicio invectivă,nicio înjurătură,nicio anonimă,nicio "lucrătură"! Atmosferă sobră ca de schit,de oameni responsabili,conştienţi de drama ţării lor.Nimeni nu s'a înghesuit la posturi de comandă.Aleşi, sau nu,ei vor face şi de-acum ce-au făcut toată viaţa: jertfă neprecupeţită,în slujba Patriei străbune şi-a Neamului lor românesc.Doamne,ajută-le!

- M'am abătut în ajun de Rusalii,cum o fac cam totdeauna când merg cu maşina la Paris,pe la Viels Maisons,un sătuc pe care rar îl găseşti pe hartă,la vreo 80 de km de capitala Franţei.Acolo,la ieşirea spre câmp,într'o margine de cimitir odihneşte Visarion Puiu,cel ce-a fost episcop în Basarabia,la Hotin şi Bălţi, mitropolit al Bucovinei,rezidând la Cernăuţi,şi vlădică al Transnistriei,cu sediul la Odesa.A păstorit deci,şi încă bine,ramurile româneşti cele mai îndepărtate,geograficeşte,de inima Ţării: acolo unde primejdia pieirii lor era mai mare.Îmi era drag bătrânul,nu pentru "scăderile" ce-i atribuiau unii,care vor fi fost în parte şi adevărate,ci pentru această dedicaţie unor interese româneşti cu adevărat majore,cât şi pentru stoicismul cu care-şi ducea,acum,viaţa de pribeag.Căci trăia într'o mizerie cumplită,redus la o odaie cu bucătărie,în al cărei jghiab se spălau şi vase,şi albituri,şi corpul însuşi: nici baie nu avea! Şi asta după ce trăise în luxoasele palate metropolitane,invitat adesea la Palat,membru de drept în Senatul României Mari!

Dintre "scăderi",cunosc şi eu una: aceea de a se fi plecat voii vicarului său dela Paris,care stăruia să facă dintr'un om nevrednic,ca Teofil Ionescu,un episcop,menit a şubrezi poziţia lui Trifa în America; episcop care,nereuşind în această frăţească întreprindere,a trecut apoi,cu arme şi bagaje,la comunişti.

Cât despre intenţia de a pleca în Ţară,- văzând mizeria în care era ţinut , parc'aş fi crezut-o şi eu,de nu mă întâmplam la o întâlnire a sa cu actualul patriarh,pe-atnci mitropolit la Iaşi,şi cu mitropolitul de azi al Moldovei,pe-atunci episcop de Arad.După "convenţionale" prelungite,jenate de prezenţa mea neprevăzută(mă prezentasem "Popescu dela Odobeşti"),vistavoii lui Dej au trebuit să intre'n temă,întrebându-l ce gândeşte de o eventuală "repatriere".Mitropolitul n'a spus nu,dar... "nu ştia" cum să se ducă: cu trenul? păi,la anii mei,ajung acolo mort! cu avionul? am ameţeli... cu automobilul? dar drumul e lung,şi am rău de maşină... De-ar fi vrut cu adevărat să se ducă,cine îl putea opri?...

Îmi povestea mitropolitul cum jefuia Carol ţara.Într'o vreme când metrul cub de lemn costa 400 de lei,Marele Destrăbălat a dispus scoaterea la licitaţie a faimoşilor codri religionari din Bucovina.S'a prezentat un singur solicitant, oferind un leu pe metrul cub.Şi cum alţi concurenţi n'au îndrăsnit să se prezinte,a trebuit ca uriaşa partidă să i se adjudece acestuia: carele,nu era altul decât... tatăl Lupeascăi! Jaful,curat "ca'n codru",se făcuse cu toate formele legale!

Mormântul mitropolitului arăta rău.Ceva buruieni,din mila Domnului,resturi de flori uscate,depuse cândva de vreun drumeţ întâmplător ca mine,plus ceva pir. Se făcuse întuneric şi,plecând,priveam înduioşat,din poarta permanent deschisă a cimitirului,la pâlpâirea vie,parcă a mulţumire,a lumânărilor aprinse de soţia mea,alături de proaspetele flori aduse.

Se împlinesc,la vară,20 de ani dela moartea mitropolitului Visarion.Nu-i de-aşteptat ca vicarul Eparhiei Române din Franţa,eparhie ce se reclamă totuşi dela marele Ierarh,să organizeze vreun pelerinaj: e prea prins cu multiplele epistole,pline de har şi de pioase adjective,luate direct din evanghelii,la adresa altor fraţi slujitori ai Altarului; de aceea,poate,a ajuns şi mormântul o paragină.Ci ne gândim la vreun biet de creştin,ca alde Radina,să împlinească şi această lipsă.Că,dacă venim noi din Germania,cum am vrea,şi am putea,s'ar zice iar,ca de Soultzmatt,că încălcăm nu ştiu ce "drepturi",- pe care,şi-aşa, "cei în drept" tot nu le exercită: din lipsă de timp,cum am văzut.Şi,poate,şi de altceva.

- Am întâlnit recent la Freiburg,la un Congres Internaţional,un tânăr profesor din Debreţin,capitala fostei Crişana de dinainte de Războiul Întregirii.Mi-a spus că e unit.Că au episcopie la Niyregihaza şi sunt 300.000 de uniţi.Un chip frumos,fără nicio urmă asiatică,părea descins de pe Columna lui Traian.Regret că nu i-am reţinut numele.Niciun dubiu că atât el,cât şi cei 300.000,acum un veac erau Români sadea.Ca să fie uniţi,au trebuit înainte să fie ortodocşi; or, unguri ortodocşi n'au existat şi nu există! Aceşti 300.000 sunt opera contelui Apponyi,dacă nu mă'nşel,care a scornit faimoasa episcopie de Hajdudorogh,a cărei menire,unică,era ungurizarea Românilor.Au reuşit,în parte.Şi nu ştim unde s'ar fi ajuns,dacă nu izbucnea Războiul Întregirii!

Radu Cornăţeanu

&& Expirând mandatul de 3 ani al Conducerii,Consiliul Naţional Român a procedat Sâmbătă 5 Noembrie,în toate cele 5 secţii ale sale,la noi alegeri.Au fost aleşi,în Biroul Executiv Central: dr.Emil Vicaş(Canada),Ion Borcea,Zahu Pană, I.Teodorescu-Făget(St.Unite),av.Emil Ghilezan,N.Constantinescu(Italia),av.Horaţiu Comăniciu,Lia Constantinescu,N.Evolceanu,av.N.Guguianu,Cicerone Ioniţoiu (Franţa),M.F.Enescu,ing.Paul Morcov,dr.Al.Bidian şi dr.P.Vălimăreanu(Germania). Biroul Executiv Central se întruneşte Sâmbătă 14 Ianuarie la Paris,pentru desenarea atribuţiilor.

În Birourile Executive regionale au fost aleşi: în Germania: dr.Al.Bidean, preşedinte; ing.Morcov,secretar; M.F.Enescu,prof.Sava Gârleanu şi prof.D.C.Amzăr,membri; în Franţa: Const.Ghica,preşedinte; N.Evolceanu,secretar; Dna Tudury, casier; Dionisie Boboc,N.Chiriceanu,Lia Constantinescu,Petre Indrieş,C.Ioniţoiu şi N.Mioc,membri; în Italia: av.Emil Ghilezan,preşedinte; Vasile Florea,secretar; N.Bujin,N.Constantinescu şi Mircea Constantinescu,membri; în Canada: dr. Emil Vicaş,preşedinte; Mihail Constantin,secretar; N.Popescu,vicesecretar; Gh. Rusu,casier; Daniel Călinescu,Simion Strătescu,Const.Dărăşteanu,Mihaela Moiseu, Tudor Murgoci şi Mihai Pop,membri; în St.Unite: Ion Ovidiu Borcea,preşedinte; Gr.Caraza,secretar-casier; Eugen Popescu,Valeriu Mânzian,Constantin Aurel,Nicolae Martin şi Dumitru Moldovan,membri. -

&& La 65 de ani dela eveniment,"Tribuna României"îşi dedică numărul din 1 Noembrie marelui act dela Alba Iulia,1918,care a înfăptuit România Mare.Număr bun,şi binevenit.Am putea spune,act de curaj din partea unei publicaţii reseriste,chiar dacă e numai pentru export.Dar curajul e încă... timid,neilustrat de cinsirea adevărului istoric: nicăieri n'ai să vezi,în cele 16 pagini mari,numele Regelui Ferdinand,al lui Ionel Brătianu,sau al lui Iuliu Maniu; cardinalul Hossu apare într'o poză,dedicată simplu "momentului în care se proclamă Unirea",pe care el o citeşte,dar fără să fie arătat cu numele.Dar să sperăm că,copăcel-copăcel,se va maturiza şi publicaţia "responsabilului" Ghelmez.

&& Românii liberi din Germania au avut parte de slujbă,de Crăciun,în 3 mari centre: la München,unde a oficiat mons.Bârlea; la Düsseldorf,păr.prot.D.Em.Popa; şi la Frankfurt,pr.dr.Viorel Mehedinţu.Aici a avut loc după slujbă,sub conducerea maestrului Gh.Crăsnaru,solist al Operei din Wiesbaden,un concert de colinde. Au participat circa o sută de refugiaţi: fam.pr.Mehedinţu,fam.Crăsnaru,fam.ing. Morcov,dr.Al.Bidian,fam.dr.Vălimăreanu,fam.Radu Roşeanu,prof.Ovidiu Vuia,Vladimir Fulger,prof.Florina Ott,Craiu,fam.Mircea Manea,etc. Un concert de Crăciun mai avusese loc,tot aici şi sub aceeaşi direcţie,la 16 Decembrie,cu arii din Bach,Haendel,Mozart,Verdi,Adam,colinde de Brediceanu,Chiriac,Cucu,Podoleanu,etc.

&& Împlinindu-se 2200 de ani dela celebra bătălie dela lacul Trasimene,în care Hanibal a învins legiunile romane comandate de Gaius Flaminius,care lăsară pe teren 15.000 de morţi,- în Septembrie au început la Tuoro,locul luptei,atestat şi prin recente descoperiri arheologice,o serie de manifestări culturale, care vor dura până în Iunie viitor.-

&& Dl Ion Raţiu ne trimite copia unei scrisori către dl Câmpeanu,8 Noembrie, revelatoare a "cavalerismului" cu care adversarii Consiliului Naţional Român pregăteau adunarea dela Paris,menită,dragă Doamne,să le consolideze.. unitatea! Acuzat,în "Bire" natural,în preajma adunării,că ar fi participat la o reuniune pro-comunistă din Viena,dl Raţiu desminte categoric,mirat de faptul că,deşi se văzuseră după acea reuniune,dl Câmpeanu n'a catadicsit să-l întrebe care-i adevărul.Aşa fiind,"consider că afirmaţia dv este o calomnie sfruntată... Sper că veţi avea eleganţa să faceţi amendă onorabilă".

Tot la capitolul corectitudinii relevăm faptul că,pe cererea de autorizare a adunării,au semnat şi pe dl Ghilezan,fără să-l fi întrebat măcar.Informat de Vintilă Brătianu,acesta a trimis imediat telegrame de protest,declarând că refuză orice colaborare la această iniţiativă şi cerând desminţirea.Şi cum aceştia au făcut pe miraţii,zicând că dl Ghilezan nici măcar nu fusese invitat,acesta pe bună dreptate întreabă pe dl Câmpeanu: "Dacă nu am fost invitat,aş dori să ştiu cine a folosit numele meu pe cererea adresată autorităţilor franceze?... În ajunul adunării am primit o invitaţie în două rânduri,semnată Radu Câmpeanu. Ar fi bine să investigaţi cine a trimis şi semnat numele Domniei Tale... Îmi pare rău că adunarea ce aţi convocat după atâtea discuţii s'a terminat cu scandal.Era de prevăzut.Experienţa mea în exil de 35 ani confirmă că orice iniţiativă la care participă amicul Iancu Raţiu se termină în acest fel dacă nu îl promovează pe el cap suprem al exilului românesc... Energia şi banii pe care îi cheltuieşte pe tot întinsul globului,dacă ar fi însoţite şi de puţină înţelepciune,ar fi mai folositoare cauzei pe care o serveşte şi alei sale personale".-

Pe lângă legitima apărare a demnităţii personale,reacţiunea dlui Ghilezan e şi un întremător model de lealitate faţă de Consiliul Naţional Român,în al cărui Birou Executiv Central a fost de curând reales.-

&& În prefaţa unui album,de prin 1977,dl Sima ne desvăluie un extraordinar "secret": "În toate prigoanele -ne informează el-,duşmanii Legiunii şi-au fixat ca scop să distrugă cadrele ei conducătoare".Păcat că n'a descoperit asta mai de mult: prin 1938-39,de pildă; poate nu mai zădărea,cu nişte "haiducisme" de doi bani,pofta de sânge a sbirilor ce-aveau în cuşcă floarea Legiunii! Sau... a ştiut: şi-atunci?...

&& Din "Bire",numărul de Crăciun,aflăm,repetat de trei ori pe o juma' de pagină,de moartea unor... "victime"; pe rest,mai jos,e vorba de nişte bani,adunaţi "prin colecţii publice şi donaţii particulare".Cu acest fel de a scrie "româneşte",eram obişnuiţi de lungă vreme; speram numai,schimbându-se direcţia,ca dl Câmpeanu să nu fie chiar aşa de... tradiţionalist.

&& Din publicaţia americană "New York Spectator",nr.7,aflăm că o firmă de avocaţi din Washington,"Dutton and Dutton",a editat "o circulară pe 12 pagini, protestând împotriva ajutorului anual de peste 3 bilioane de dolari acordat de USA Israelului din banii contribuabililor americani".-

&& Sub titlul "Ţara",dl Radu Budişteanu publică în "Cuvântul Românesc" din Noembrie excelente sfaturi pentru Exil,trase dintr'o lungă experienţă de primă linie în diverse ipostase.Fiul Şerban,o fi citind "Cuvântul Românesc"?...

&& Apropo de adunarea "democrată" din Paris,buletinul dlui Raţiu spune că "peste 120 de persoane au luat parte la desbateri,în cursul şedinţei de deschidere sala fiind neîncăpătoare".La vot însă,vedem numai "45 pentru şi 12 contra", deci,în total,mai puţin de jumătate.Şi... ceilalţi? Aşa repede se evaporaseră?..

&& "Tribuna României" comemorează 100 de ani dela prima călătorie a "Orient-Expresului",ruta Paris-Viena-Bucureşti-Constantinopol,drum făcut atunci,în Octombrie 1883,în 84 de ore,cu 5 vagoane.Acest expres există şi azi(cel puţin până la Bucureşti),dar,în ce priveşte România,numai cu wagons-lits; vara,se adaogă şi un vagon,unul singur,pentru călătorii obişnuiţi,dar şi acesta împărţit în cele două clase,- în timp ce,pentru Budapesta,sunt vreo 7-8 vagoane.Faptul face parte tot din era,plină de progrese multilaterale,a lui Pingelescu...

&& Dl George Serdici ne trimite un comentariu critic al vizitei dlui George Bush la Bucureşti,încheiat astfel: "Este timpul,credem,ca Administraţia Statelor Unite ale Americii să înceteze de-a încuraja pe temnicerii noştri şi să înceapă să considere cum ne pot ajuta cu adevărat".

&& Frumoasa activitate românească a dlui Lupan a adus replica slujbaşilor Moscovei dela Chişinău,cari în "Literatură şi Artă" din 1 Septembrie "răspund", la argumente,cu invective şi sudălmi: parc'ar fi ciraci de-ai lui Sima...

CRONICA PESIMISTULUI

- Se întrunirä la Paris, dintre ai noştri, la mijlocul lunii Noembrie, cu gândul ca să facă "ispravă mare". Aşa ziceam, când aflarăm că ei altceva nu făcură, şi cu acest prilej, decât s'au certat, s'au sabotat şi blestemat reciproc, trântind uşi demonstrativ. Apoi mai consumă pagini prin foile diasporei ca să-şi demonstreze dreptatea ce o vor fi având, vorba satului, "în vârful ciomagului". Se întruniseră unii la Bruxelles, şi iar cu sfadă şi acolo a fost. Iată un "grup de lucru" dela Frankfurt, nu ştiu ce fel de lucru, s'a întrunit în Octombrie şi au conchis "un dezacord total între membrii grupului de lucru". Ai din Australia deasemeni au de referit numai conflicte şi ponegriri reciproce. Un duh rău, o stafie bântuie prin diasporă: poftim, exilul românesc!...

- Sanda Golopenţia-Eretescu îşi apără uzitarea şi dincoace a ortografiei Academiei RPR din 1953, cu argumentarea, printre altele, că de 30 de ani în România se tipăreşte conform normelor acestei ortografii. Prin urmare, pe veci: piine - nu pâne, pâine; cînt, cîmp - nu câmp, cânt. Atunci, de ce chiar comunişti bine cotaţi, nu erau la timpul său de acord cu asemenea ortografie? De ce alţii mai încoace, acum 7-8 ani, ridicaseră problema, cam timid, e adevărat, în condiţiile date, să se modifice această ortografie ca neadecvată? Tu, Vatră, de ce scrii altfel şi nu respecţi "tradiţia oficială" de 30 de ani?

- Ca pesimismul şi dezamăgirea noastră să fie mai mari, vin acum unii şi spun că astrologia şi horoscoapele, cu care se ocupă şi destui dintre compatrioţii noştri, nu rezolvă absolut niciun fel de probleme, nu ajută. Unde să mai căutăm atuncea niscaiva "semne" de bine? Căci, vedem, în raţiunea oamenilor nu le găsim.

Totuşi, se vorbise într'o conferinţă la Institutul din Freiburg despre nişte constante în ce priveşte datele evenimentelor istorice mai de seamă. Iată acum ce se constată din comparaţia destinelor a doi preşedinţi ai Statelor Unite, Lincoln şi Kennedy: ambii au fost împuşcaţi în ceafă, în prezenţa soţiilor; în ambele cazuri a fost rănită câte o altă persoană aflată alături; Kennedy avea un secretar pe nume Lincoln, care opina că deplasarea la Dallas poate comporta primejdii; Lincoln dimpotrivă avea secretar pe un anume John Kennedy, care-l consilia să nu meargă la teatru; succesorii unuia şi celuilalt la postul de preşedinte au purtat nume de Johnson; numele ambilor asasini erau alcătuite din 15 litere; ascendenţii lui Lee Oswald au servit sub generalul Robert Lee, care fusese comandant şi lui Booth, asasinul lui Lincoln. Acest asasin a fost la rândul său omorît, precum apoi şi Lee Oswald, ambii din acelaş tip de revolver. Se mai observă că toţi preşedinţii de după Lincoln au fost aleşi sau au fost morţi în ani terminaţi cu 0 : 1880, 1900, 1920, 1940, 1960, 1980.-

- Dacă nu s'a găsit nimeni să protesteze pentru persecutarea şi chiar uciderea a milioane de oameni în China, mai ales în timpul "revoluţiei culturale", - iată că acum s'au găsit voci în lume să se ridice contra "politicii" urmaşilor lui Mao de a dispune uciderea a 200.000 de câini! Câinia face parte din clişeele comuniste, inspirate din avansata experienţă sovietică. Şi'n RePeReaua noastră începuse ordinea în problema câinilor. Mergeau ţintaşi emeriţi pe uliţele satelor şi împuşcau până şi câinii de pe treptele gospodarului!

- Austria este o ţară mică, cu 83.000 km2 şi 8 milioane şi jumătate de locuitori. Două treimi din suprafaţă e muntoasă, iar restul dealuri, coline, ceva câmpie. România noastră, comparativ e mare, cu 238.000 km2 şi peste 22 milioane locuitori, plus imensele ei bogăţii. Cu toate astea, comparând, poţi zice că Austria ar fi în stare să cumpere numai cu tărâţele ei România. Pentrucă, scăpând de controlul comunist în 1954, şi-a putut construi o ţară cu adevărat industrială, pe când Românii au ajuns în întunericul de-acum, sub toate raporturile. Micul regat al României aproviziona cu vite, sare şi cereale întreaga Dublă-Monarhie; Resereaua de azi e datoare vândută. Şi sub raport turistic, fără să aibă mare, Austria e înaintea noastră, căci acolo lipseşte furnicarul de poliţişti puşi să supravegheze pe turişti şi pe autohtonii ce le dau bună ziua. Rezultatul: 9 miliarde dolari venit.

În Grecia, vezi încă din avion numai stâncă. Chiar pe coasta de la Mycene vezi o biată mică turmă de capre şi nimic altceva. La noi, brazii şi iarba grasă de munte se caţără chiar pe stânci. Totuşi, în stâncoasa Grecie este de mâncare, iar în câmpiile noastre mănoase, nu! Turiştii ce se duc masiv în Grecia n'o fac numai pentru antichităţi, ci şi pentru cer albastru şi soare, pentru prea puţinul nisip, din care noi iarăşi avem din belşug, dar ce folos!

- "Prestigioase lucrări istorice româneşti apărute în Statele Unite şi în India". E vorba de "prestigioasele": The entire Peoples. War for The Homelands Ug-

fence with The Romanians,şi A Revolution and society in România...,ambele de generalul locotenent dr.Ilie Ceauşescu.Abordează,zice,o "problematică majoră", cu mare rezonanţă de actualitate.Începuse cu o broşurică despre un pandur,Simion Mehedinţeanu.

- Academicianul Saharov are toate drepturile şi e liber,doar că trebuie să locuiască la Gorki,- a spus un portparolist sovietic.Nu de alta,dar se oboseşte cu trenul; şi-apoi,să caute locuinţă! De altfel,e şi "bolnav mintal",a mai zis împricinatul acela,vorbind şi în numele lui Saharov.

- Lech Walesa nu putu veni personal la Oslo să-şi primească premiul "Nobel" pentru pace.Se putea trezi cu "domiciliul fix" dincolo de graniţele ţării sale. Şi alţii,ca Pasternak şi Saharov,au procedat la fel.E o legătură între noţiunea de dinamită concretă,datorită căreia însinguratul Nobel şi-a făurit bogăţia,şi dinamita la figurat,care face să explodeze materia umană pusă sub chingă.

- Prin 1980, 20 de persoane evadaseră din RSR,înghesuite într´un avion.Acum,în Decembrie,alţi 16 Români,strecuraţi şi încuiaţi într´un furgon voluminos de mărfuri au ajuns cu bine la Viena.E performanţa impresionantă a unor disperaţi, care acceptă orice risc,numai să evadeze din temniţa reseristă!

- Un ziar strein ne informează asupra metodelor de economisire a energiei în RSR.S´au alcătuit "comisii de energie" pe districte,s´au numit responsabili cu economisirea electricităţii pe blocuri sau grupuri de case,cu misiunea de a reduce la jumătate consumul de pân´acum.Nerespectarea limitei stabilite atrage excluderea imediată din sistemul energetic până şi a unei comune,oraş sau district în întregime.Întreaga legislaţie reseristă e bazată pe ameninţări,îngrădiri,excluderi: un război total cu bietul cetăţean!

- Fiind jignit Alfonso XII,cu prilejul unei călătorii în 1883,satul Lihar din Spania a declarat război până va "şterge odioasa Franţă de pe hartă".Starea de "război"a durat exact 100 de ani.Acum s´a făcut pace,la ceremonie asistând o delegaţie franceză în regulă,cum şi un delegat al lui Juan Carlos.

- Tariful vânzării oamenilor a ajuns,pentru un neamţ din Germania ocupată,la 90.000 de mărci de cap.Resereul are tot timpul să adopte metoda,adaptând-o"condiţiilor specifice",şi nu să se dea în spectacol cu bişniţăria aia de taxă şcolară.-

Sava Gârleanu

SORCOVA ANULUI 1947 de Marioara Ianculescu(Segarcea-Dolj)

Oaspeţi dragi din ţara asta,
Vă miraţi voi,cum se poate
Noul an care ne vine
Să le ştie toate-toate?
Un moment de-aveţi răbdare,
Noul an iată c´apare
Şi,´ntr´o slovă oltenească,
Ţine mult să vă vorbească.
Eu sunt anul 47
Nu vreau să vorbesc în şoapte,
Nu înghit minciuna dulce
Ca anul care se duce.
Ia priviţi pe ´46
Jerpelit până la oase,
Descălţat şi despuiat,
Parcă-i păstrăv afumat.
Cum te-a jumulit Tamara,
Dacă nu ţi-ai iubit ţara!
Să cântăm un marş celebru,
Marşul omului funebru,
Sau mai bine sorcova
S´o cântăm la Moscova.
Sorcova,vesela,
Să te duci la Moscova,
Pe Stalin să-l sorcoveşti
Cât mai tare să-l loveşti
Până-i zdrobeşti oasele
Cum ne-a spart el casele,
Până-i rupi picioarele
Cum ne-a rupt ogoarele.
Toţi Românii îl iubim
Şi cu toţi îl sorcovim:
Să culeagă în colhoz
Cât culegem noi din boz.
Sorcovică,sorcovea,
Du-te´n chip de cucuvea,
Ia pe Olea,
Ia pe Colea,
Şi îi trece peste Bug:
Sunt trei ani de când ne sug
Să se ducă,ducă-se,
Să se´ngroape´n U.R.S.S.
Să moară tot sindicatul
Să moară tot democratul,
Cu Stalin şi Susaikov,
Alături de Molotov.
Şi să duci din România
CONDOLEANŢE în Rusia.

&& Comemorarea Românilor din Cimitirul Eroilor dela Soultzmatt(Alsacia),lângă Colmar,morţi în Războiul Întregirii,a luat an de an amploare.Ceremonia viitoare va avea loc Sâmbătă 2 Iunie 1984,la ora 13,cu participarea cât mai multor compatrioţi.În livada din faţa cimitirului,pe malul pârâiaşului,va avea apoi loc obişnuita agapă.Notaţi-vă data!

&& Cei ce trimit ceva spre publicare la CORESI sunt rugaţi să scrie totul la maşină,în rânduri nu prea dese,şi nici chiar din margine în margine.

&& Cititorii cari au plătit contribuţia la VATRA,în acest an,la Crédit Lyonnais(Paris),şi cei ce vor mai contribui,sunt rugaţi să ne-o comunice printr´o carte poştală,deoarece Banca ne comunică numai sumele încasate,nu şi numele donatorilor,aşa că nu ştim în contul cui să le trecem.

&& Mormântul lui Ginghis-Han din Ejin Horo a fost restaurat.E acolo şi o uriaşe statue a lui.E vorba de marele erou al mongolilor,oficial recunoscut.-

DESPRE FRAŢII ÎNSTREINAŢI

Prof.Victor Papacostea,fiu al lui Guşu Papacostea-Gogu(1853-1912),întemeietor de şcoli româneşti în Macedonia,înfiinţase la Bucureşti o catedră de istorie a popoarelor balcanice şi un Institut Balcanic,care au funcţionat intens între 1942-1947,cu,dela o vreme,"specială privire la istoria Românilor din Peninsula Balcanică".Ştia să ne arunce privirea în lumea fascinantă a romanităţii balcanice,evocându-ne viu textele Anei Comnena şi ale altor cronicari bizantini,şi să ne ducă prin "diversitatea şi unitatea balcanică",alteori transpunându-ne în istoria lui Mihai Viteazul,Nicolae Bălcescu,ş.a.Aromânii,îmi spunea odată,au trăit timp îndelungat un fel de perioadă glaciară,stratul de ghiaţă prins deasupra lor făcându-i să vegeteze; de-acum gheţarul a început să se topească... Dacă pe aromân nu-l recunoşti la tinereţe după trăsăturile feţei,la bătrâneţe acestea îi apar întru totul caracteristice şi atunci îl recunoşti negreşit,oricum ar mimetiza şi orice altă limbă ţi-ar vorbi".

Printre foştii elevi admiratori,dispersaţi în lume,se mai găseşte Dinu Adameşteanu şi,până de curând,preotul N.Tănase din Canada.A scris la Graiul Românesc,Revista Macedoneană,Revista Aromânească,Revista Macedoromână,Rev.ist.rom., Balcania(pe care a şi înfiinţat-o),etc.După detenţiune,în locuinţa în care era tolerat,o vecină,agentă provocatoare,îi făcea mizerii zilnic.La unul dintre "scandalurile" înscenate a căzut în comă şi a murit.

Căutând să-şi dea uitării păcatele,dată fiind şi problema Balcanilor oarecum"la modă",regimul a admis publicarea materialelor sale în volumul "Civilizaţie românească şi civilizaţie balcanică".Azi îi sunt reeditate şi unele materiale privind pe Aromâni: Câteva note asupra familiei Sina(1788-1876),Despre corporaţiile moscopolene,Theodor Anastasie Cavalioti,Protopiria lui Cavalioti"Ein Unicum",- toate la fel de interesante ca şi opera tatălui său,Guşu,"În zilele redeşteptării macedo-române",publicată în 1924,care evidenţia românismul în "diversitatea şi unitatea balcanică".-

- Revista de propagandă în engleză a lui Enver Hogea,New Albania,numără printre dicţionarele limbii albaneze şi glosarul lui Cavalioti "from Voskopoja (Korça district)",care "published his book entitled ´Protopiria´ 135 years later,in 1770,in Venice.This book includes a Greek-Arumanian-Albanian glossary of about 1200 words".Nu se ştie,sau deliberat se ignoră acì faptul că ceva mai târziu,1774,Daniil din aceeaşi Voscopole tipărise,tot la Veneţia,un "Lexikon Tetraglosson",adică pentru limbile greacă,aromână,bulgară şi albaneză,reeditat apoi la 1802.În vremea noastră,acest Lexikon Tetraglosson fu reeditat,cu studiu şi comentar,de către J.Kristophson în "Zeitschrift für Balkanologie",Heft I-1974,München.După cum vedem: nu în Albania,nici în RSR,şi nici de către un albanez sau român,pentru motive deopotrivă de înguste,doctrinare...

- Grecia acuză Albania de persecutarea minorităţii de 400.000 greci-albanezi şi consideră ca farsă scrisoarea pe care Enver Hogea ar fi adresat-o acestora: "Partidul muncii din Albania s´a îngrijit totdeauna ca voi să învăţaţi bine,să cultivaţi şi să desvoltaţi frumoasa limbă grecească,limba voastră maternă,s´o perfecţionaţi şi să cunoaşteţi marea bogăţie şi diversitate a datinilor greceşti,mai ales a folclorului".Oricum,nu se ştie să fi adresat aşa generoase cuvinte şi minorităţii aromâne din aceeaşi zonă.Şeful unei delegaţii albaneze la Bucureşti,cândva,pe nume Ceauşi,îmi arătă pe membrul din delegaţie Papadumitriu şi-mi spuse cu oarecare mândrie "democratică": Iată,el e vlah! Aromânul nostru n´avu încotro şi se recunoscu vlah,dar că deocamdată mai greu înţelege româna noastră din Bucureşti.Era foarte liniştit,retras.La studii am avut coleg o vreme pe aromânul Teodor Papavli,din sudul ortodox al Albaniei.

Ciudat mi se pare şi faptul că printre miniştrii ce-ar fi fost recent lichidaţi de Enver Hogea se găsesc nume ca Ficior,Hâncu,Nuşi; iar printre albanezii dela Priştina,recte Kosovo-Iugoslavia,se găsea un director Hallil Vlahinea!

Preşedintele scriitorilor din Macedonia se numea Simon Dracula; directorul unui centru de difuzare a cărţii la Belgrad se cheamă Nicola Dracula.-

- La ediţia engleză,1778,a cărţii cunoscutului călător Alberto Fortis,Viaggio in Dalmazia(sau: prin ţara Morlachilor-Mavrovlahilor,I-II,1774),se află un apendice de 3 scrisori către ambasadorul britanic la Veneţia,care lipsesc în toate celelalte ediţii.În scrisoarea III e vorba şi de "Românii velioţi,de pe Veglia", care pe urmă,în veacul al 19-lea,"vor fi asimilaţi".-

- În legătură cu răscoala timoceană,1883,se arată că unii erau înarmaţi"cu mari cuţite valahe,iar alţii cu ciomege înfricoşetor de solide".-

- Cartierul oraşului Negotin, în care, la 1892, a fost ridicat un obelisc de marmoră în amintirea eroului Haiduc-Velcu, se numeşte până azi "mahalaua valahă". Aici este şi "şanţul lui Abraş", român sud-dunărean, combatant alături de Haiduc.-
- Referindu-se la cei 70% Români timoceni, revista "Komunist" din Belgrad scrie că "Sârbii şi Românii de acolo convieţuiesc în adevărată frăţietate, încât n'a avut încă loc vreo manifestare naţionalistă.. Vlasii şi-au însuşit benevol limba sârbo-croată.. considerată ca una maternă a lor, deşi în realitate nu e aşa". Căci, zice tot revista, ei vorbesc un grai vlaho-românesc. De aceea vin în şcoală cu foarte slabe cunoştinţe despre acea limbă... "maternă".
- Careva dintre sud-dunăreni, căruia îi ajunsese şi "Vatra" în mână, îmi scrie: "Io am căpătat gust de citit din vremea de când area la noi un jurnal "Vorba noastră". Am măi tot întrebat io de n'ar putea să măi fiie ala jurnal, ama nima nu ştie să-ţi spună".- Foaia cu acest titlu, editată în grai provincial românesc în anii postbelici, a fost văzută prin 1970, un exemplar din 1945. Iar în "Actele simpozionului româno-iugoslav", 1979, vedem, la o temă de "interferenţe lingvistice", redată în facsimil, prima pagină a unui exemplar din "Vorba noastră", 1946. Titlu de text: "Un pas înainte în viaţa noastră. Conferenţiia Rumânilor (Vlasilor) din ocrugu nostru" (=districtul).-
- Iarăşi se întâlniră, prin Noembrie, la Bucureşti, mai marii român şi iugoslav. Şi iarăşi repetară, în declaraţia comună, ce-au mai zis: că "existenţa minorităţilor naţionale sârbă şi croată în RSR şi a minorităţii române în Iugoslavia e rezultatul desvoltării istorice, al vecinătăţii multi-seculare". Drept care, reiese, tot ce e "vlah, valah", e înafara desvoltării istorice şi vecinătăţii şi deci nu se ia în consideraţie, nu intră la asigurarea drepturilor egale şi de "desvoltare multilaterală a naţionalităţilor". Şi totuşi, ziseră ei în declaraţie, "o astfel de rezolvare este şi în spiritul normelor internaţionale adoptate de ONU, privind promovarea şi apărarea drepturilor minorităţilor naţionale"; se vede însă că Vlahii s'au pierdut pe undeva, pe margine de drum...
- Frândza Vlahâ din Bridgeport, nr.3/83, publică în aromână şi engleză un Apel către UNESCO în problema limbii vlahe, "limbă cu vechime de mii de ani, care acum zi de zi dispare" în Albania, Bulgaria, Grecia şi Iugoslavia. Se aminteşte, printre altele, că problema o cunosc şi de ea se sezisează lingviştii, folcloriştii şi etnografii. "Care popor oare nu-şi iubeşte limba? Noi ne adresăm la UNESCO, pentru dreptate!". Tot acì e pomenit şi eroul Pitu Guli, la 80 de ani dela moarte.-
- Preşedintele guvernului Macedoniei, Krste Markovscki, s'a referit într'un discurs oficial la Skopie, vara trecută, la problema Aromânilor: "În ultimul timp ies la iveală şi unele probleme în legătură cu cercetări, în domeniul culturii şi în alte domenii, privind pe Vlasi. Socotim că ar trebui, în perioada ce urmează, să se acorde mai multă atenţie acestor chestiuni". La Skopie există, deja, o "suţată" aromânească, "Pitu Guli".-
- Dintre programele elaborate în ultimul timp pentru "Coordonarea Românilor din refugiu", vedem cu bucurie că cel al grupului din Anglia stipulează: "Românii liberi vor lupta deasemenea pentru respectarea drepturilor etnice, culturale şi religioase ale Românilor din ţările vecine -Ungaria, Iugoslavia şi Bulgaria-, din Grecia şi Albania şi din teritoriile de dincolo de Nistru (şi, bine'nţeles, ale Basarabenilor şi Bucovinenilor încorporaţi cu forţa)".
+ La Gyula, în Crişana "ungurească", s'a stins, la 13 Iulie, părintele protopop Teodor Misaroş, vicarul Românilor ortodocşi din Ungaria. La înmormântare au slujit opt preoţi din parohiile române ortodoxe locale, în frunte cu episcopul Vasile, venit dela Oradea ca delegat al Patriarhiei din Bucureşti.-

S.G.Bănăţeanu

&& "Il Borghese" din 13 Noembrie dedică, prin pana lui Francesco Grisi, o pagină lui Mircea Eliade, prezent, în Octombrie, pentru o săptămână la Palermo, unde fusese invitat pentru primirea premiului "Mediterraneo", ceremonie ce-a prilejuit venirea multor savanţi în capitala Siciliei. Dintre premiaţii din trecut, notăm pe prof. Marcello Camillucci, trăit în România.-

&& La Paris a avut loc la Collège de France, 19 Noembrie, comemorarea istoricului George Brătianu, elogiat de profesorii Lemerle, Balard, Guillard şi Rogister; dintre români, de diplomatul Neagu Djuvara.-

&& Suntem informaţi că I.P.S. Valerian Trifa a căpătat dreptul de a rămâne în America. Aşadar, până la urmă tot a biruit bunul simţ!-

GHICITOARE: Este hâdă şi boccie / Şi-a pus zece la chimie; Este prost şi dă din mână /Şi-are patru la română; Dacă cumva o ghiceşti,/ 25 de ani primeşti...

&& Sâmbătă 14 Ianuarie 1984 a avut loc la Paris,în sala Bisericii Române libere din rue Jean de Beauvais,catedrala Episcopiei respective,şedinţa de constituire a noului Birou Executiv Central al Consiliului Naţional Român.După depunerea mandatului fostei conduceri de către secretarul ei general,av.N.Guguianu,conducerea lucrărilor a revenit d-lui dr.P.Vălimăreanu.Dintre cei 15 membri, recent aleşi,au mai luat parte: dr.Al.Bidian,av.Horaţiu Comăniciu,Lia Constantinescu,N.Constantinescu,M.F.Enescu,N.Evolceanu,Cicerone Ioniţoiu,ing.Paul Morcov; iar prin delegaţie: Ion Ovidiu Borcea,Zahu Pană,I.Teodorescu-Făget,dr.Emil Vicaş; absent,av.Emil Ghilezan,a cărui delegaţie n'a sosit la timp.

Dl Vălimăreanu a adus un pios omagiu memoriei lui Nicolae Penescu,om de energică acţiune patriotică,căruia Consiliul Naţional Român îi datoreşte foarte mult,- şi mulţumiri fostei conduceri,în frunte cu dl Guguianu.Debandada adunării din rue Ribéra era de aşteptat,dar noi n'avem nimic din asta; o împărăţie nu devine mare fiindcă s'a prăbuşit împărăţia de alături -spunea un mare pedagog-ci numai dacă în sine are sănătosul sâmbure de desvoltare.Tăria trebuie deci cătată înăuntru,arzând ispitele veleitare.Iar cine are chef de harţă -mai spunea acel iluminat-,să se bage între duşmani,iar casa să şi-o cruţe de ciondăneli.Să nu facă ce face pupăza... Alegerile pot să aducă şi surprize,dar faptul n'are importanţă,deoarece cu atribuţii sau nu,funcţii sau ne-funcţii,toţi suntem datori a fi prezenţi în marea încleştare.Importantă e numai solidaritatea noastră, care-i uşor de obţinut,dacă toţi sunt animaţi de-aceeaşi fierbinte dragoste de ţară,de-aceeaşi abnegaţie şi râvnă pentru eliberarea ei,cum şi de respectul deciziilor majorităţii,ca în orice democraţie demnă de străvechea Atenă.

Trecându-se apoi la alegeri prin vot secret,după criticile de rigoare şi constatarea că propuşii nu aveau contracandidaţi,au fost proclamaţi aleşi: ca preşedinte,av.Horaţiu Comăniciu; vicepreşedinte,Cicerone Ioniţoiu,cunoscut scriitor,unul din rarii băjenari ce înţeleg prin luptă să mulţumească Cerului că i-a făcut iar liberi; secretar general şi,provizoriu,casier,N.Evolceanu,tot dintre noii refugiaţi,credincios imperativului eliberării Ţării.S'au fixat apoi jaloanele activităţii viitoare.Să fie într'un ceas bun!...

&& La Free Europe s'a citit,de Anul Nou,mesajul către Ţară al Consiliului Naţional Român,în care,după ce se enumeră nenorocirile aduse de regimul de ocupaţie,se proclamă imperativul luptei cu orice preţ."Când naţiuni noi se constituie în State moderne şi libere,Românii,cu istoria şi civilizaţia lor bimilenară,nu se pot resemna sclaviei comuniste".-

- Doamna Lia Constantinescu,secretara particulară a Regelui Mihai,ne trimite Mesajul Regal de Anul Nou,adresat Românilor din Ţară şi Exil."Nu sunt într'adevăr învinşi şi robiţi -citim printre altele- decât acei cari acceptă şi aprobă robia,pe când atâta timp cât destule capete lucide şi mâini puternice menţin în lume flacăra libertăţii,aceasta nu poate şi nici nu va muri.. Poporul român a răzbit peste prea multe veacuri de asuprire ca să se plece astăzi faţă de o ideologie totalitară,străină şi ostilă identităţii lui".-

&& Ni se comunică din Statele Unite că I.P.S.Valerian Trifa a demisionat, la 3 Decembrie,din postul de cap al Bisericii Ortodoxe Române libere din America; demisia intră în vigoare la 28 Iunie 1984,când I.P.S.Sa împlineşte 70 de ani.

&& La 65 de ani dela înfăptuirea României Mari,pr.D.Em.Popa a făcut Duminică 4 Decembrie,în catedrala episcopală din Freiburg,un parastas pentru făuritorii Marei Uniri,cum şi pentru Corneliu Codreanu,Nicadori şi Decemviri,dela a căror mişelească asasinare s'au scurs 45 de ani.

&& Dl Vladimir Fulger,coordonator al secţiei române din Asociaţia Internaţională pentru Drepturile Omului(sediu: 6000 Frankfurt,Kaiserstr.72),roagă pe cei ce apelează la serviciile acestei organizaţii să menţioneze clar şi complet datele personale; iar cei ce scriu din ţară,să nu se grăbească cu obţinerea paşaportului de plecare definitivă înainte de a avea certitudinea vizei de intrare în ţara dorită.-

&& În seara de Vineri,13 Ianuarie s'a făcut la Paris,în biserica română liberă din Jean de Beauvais,un parastas pentru pomenirea lui Ion Moţa şi Vasile Marin,de la a căror jertfă tocmai se împlineau 47 de ani. Pomenirea celor doi luptători anticomunişti,căzuţi la Majadahonda,se face şi la München,unde slujeşte,Duminică 22 Ianuarie,părintele protopop D.Em.Popa.-

&& La 6 Ianuarie a avut loc la Biblioteca Română din Freiburg serbarea obiceiurilor de Crăciun,despre care a vorbit prof.Habenicht.Publicul,animat de prof. Gurău,a cântat colinde,tânărul Iulian Ardeleanu a recitat Pluguşorul - şi toţi s'au veselit la un pahar de vin.-

&& De Bobotează a avut loc,în Catedrala Episcopiei Române libere din Freiburg,botezul pruncului Ştefan Cristofor Mocanu,odraslă a familiei dr.Mocanu.

+ Din ţară ne vine trista veste a morţii avocatului Alexandru Constant,legionar cu mulţi ani de puşcărie,fost ministru.Tot acolo au mai decedat: cunoscuta avocată Lizeta Gheorghiu,nelipsită la toate procesele legionare; Doamna Maria Ionescu,ardeleancă,văduva preotului Duminică Ionescu,comandant legionar.-

&& O gazetă de prin Suedia,Curierul Românesc,- dornic să se orienteze în cele bisericeşti,s'a apucat să solicite interviuri "unor personalităţi din exil", şi prima "personalitate" peste care a dat a fost dl Şuga.Care găseşte că în Exil nu e decât o singură episcopie românească: cea de la Paris.Cu cea din America nu ştim ce are,de a desfiinţat-o; poate din pricină că,spre deosebire de cea de la Paris,aceea are şi episcop,ba chiar doi! Cea din Germania,iar nu există: pentru că n'are episcop - parcă cea dela Paris are! Nu numai că n'are,dar e supusă unui sinod ţarist,pe ale cărui hărţi Basarabia noastră e trecută ca cel mai autentic pământ rusesc; acea Basarabie,pentru care dl Şuga asudă atâta! Dar se vede că tricolorul serveşte doar de alibi,ca în dosul lui să facă alte alea.

Episcopia din Freiburg nu-i canonică,zice d-sa,pentrucă-i supusă... Patriarhiei Ecumenice dela Constantinopol - carea,se vede,în loc să rămână cap suprem al Ortodoxiei,va fi trecut între timp,spre marea indignare a dlui Şuga,la vreo sectă... Organizatorii acestei Episcopii,mai zice el,în stilu-i propriu,tuciuriu ca şi stilul şi exprimarea,"puteau să-i dea numele de... crescătorie de peşti,de albine sau chiar de porci".Strict autentic! D-na Silvia Constantinescu,redactoarea foii,va fi fost răpită de ortodoxia termenilor,de i-a publicat.

Dl Şuga aparţine,politiceşte,sectei dlui Sima,năzdrăvanul ce şi-a inaugurat fabrica "omului nou",hipermoral,cu un copil din flori,pe care l-a lăsat apoi, conform ortodoxiei cucului,pe seama altora,stârnind astfel entuziasmul câtorva "legionari",promoţia Brădescu-Bălănescu; iar biericeşte,ţine de Episcopia părintelui Boldeanu - carea,după chiar expresia lui Şuga,nici nu există,de vreme ce episcop n'are! Ajunşi aici,am vrea acum să ştim dacă cei doi,H.Sima şi Boldeanu, îşi însuşesc părerile şi termenii emeritului lor exponent.O precizare e imperativă.Mai ales când se ştie că nicio frunză nu se mişcă,în grupările celor doi, fără de ştirea,îndemnul sau chiar porunca lor.Căci,dacă e pe răfueli,trebuie avută în vedere tradiţia Legiunii,care niciodată nu s'a bătut cu grăjdarii,ci numai cu mandatarii şi stăpânii.-

&& În cadrul obişnuitei agape ce-a urmat slujbei,oficiată de păr.protopop D.Em.Popa,s'au sărbătorit anul acesta,la Düsseldorf,şi datinile de Crăciun,prin grija familiilor ing.Dobrescu şi ing.Spânachi.Cuvântul festiv l-a rostit cunoscuta etnologă Ioana-Maria Ionescu din Bochum; printre colindele ce-au urmat,cântate de toţi,pruncii Arnăutu au executat la orgă melodii germane,iar soţii Poenaru un duet de arii româneşti."Iar când flautul dnei Poenaru rostogolea în unde trilurile doinei Oltului,ochii fraţilor desţăraţi prind a se umezi",ni se scrie. Moş Crăciun şi-a golit sacul atât la copii,cât şi la cei ce-au fost cândva copii.

&& Adunarea anuală a Societăţii Academice Române,secţia Germania,a avut loc la München,30 Decembrie,prezidată de prof.Sporea.Un moment de tăcere pentru defunctul Mihai Cismărescu,darea de seamă,complectarea comitetului prin alegerea dlui Ion Cicală şi a dnei Ioana Angelescu,respectiv consilier şi cenzor.-

&& Duminică 15 Ianuarie,la biserica română liberă din Köln s'a sărbătorit Unirea Principatelor,despre care a vorbit,cu inimă,dna Elisabeta Popescu-Kermel, după Sf.Liturghie,oficiată de pr.prot.D.Em.Popa.Aniversarea istoricului eveniment are loc şi la Paris,Duminică 22 Ianuarie,în sala bisericii din Auteuil,promovată de Asociaţia foştilor combatanţi,a foştilor deţinuţi politici,Consiliul Naţional Român,Casa Română,Bisericile ortodoxă şi unită,având ca vorbitor pe dl prof.Petre Năsturel şi cu concursul corului Bisericii Române Ortodoxe.- Unirea mai e sărbătorită la Heidelberg,Sâmbătă 28 Ianuarie; se va oficia un Te-Deum,iar pomenirea Domnitorului Cuza va face-o pr.dr.Viorel Mehedinţu.-

&& În continuarea proslăvirii Unirii dela Alba Iulia(1918),Tribuna României aduce şi contribuţia "martorilor oculari"(Blaga,Clopoţel,Silviu Dragomir,etc.). Entuziasmul povestirilor acestora e răcorit de articolul următor,"Canalul Dunăre-Marea Neagră": exact etapa parcursă dela epoca Brătienilor la a lui Ceauşescu! "Potriveala",să fie numai întâmplare? Oricum,grozav de elocventă!

&& În deceniul 1970-80 au pierit numai în Europa,ca urmare a accidentelor de maşină,un milion de oameni,iar 20 de milioane au fost răniţii.Ar putea face un război,"normal",mai multe victime?...

MEMORIU ÎNAINTAT PAPEI IOAN PAUL II

Sanctitate, Vă este bine cunoscut faptul că,în numeroase localităţi din Transilvania şi Banat,două vechi provincii româneşti,există comunităţi înfloritoare de credincioşi catolici de naţionalitate şi de limbă română,care frecventează deci în mod regulat bisericile catolice.În multe locuri,noi,credincioşii români,suntem majoritari faţă de numărul total al enoriaşilor.Totuşi,în detrimentul formării spirituale şi al salvării sufletelor,- contrar dispoziţiilor conciliare şi cu totul contrar sentimentului nostru naţional,asistenţa noastră spirituală se face numai în limba maghiară sau,în unele locuri,în cea germană,- limba română,cu foarte puţine excepţii,fiind exclusă din principiu de la cultul divin.Buni credincioşi,fideli credinţei catolice şi în acelaş timp devotaţi limbii noastre materne,noi Vă rugăm să faceţi totul pentru introducerea limbii române în bisericile catolice din Transilvania şi Banat şi pentru constituirea aici a parohiilor catolice de limbă română,care să ne cunoască sufletul şi tradiţia şi să se devoteze pastoraţiei noastre.Se cunosc cazuri concrete,în care mons.Marton Aron şi mons.Jakob Antal,episcopi de Alba Iulia,au dat dispoziţii ca în unele biserici să se celebreze liturghia şi în limba română,pentru credincioşii români şi românofoni,dar,sub diferite pretexte,aceste dispoziţii au rămas literă moartă.Faptul este foarte dăunător Bisericii,deoarece unii dintre credincioşi au început să frecventeze bisericile neoprotestante,unde limba română nu constituie o problemă ca în bisericile catolice.

În trecut,folosirea exclusivă a limbii maghiare în bisericile catolice,ca lingua vernacula,a dus la maghiarizarea multor români,mai ales din rândul nobilimii,şi la considerarea catolicismului ca un instrument al politicii de desnaţionalizare.Vechile comunităţi catolice româneşti,odinioară destul de numeroase în Transilvania şi Banat,au dispărut în decursul istoriei din cauza acestei tendinţe contrare firii,precum şi datorită lipsei clerului de naţionalitate şi de limbă română.Astăzi conştiinţa noastră naţională este vie şi deci acest pericol nu mai există.E însă cu totul firesc ca noi să dorim cu ardoare liturghia,predica şi catehizarea în limba maternă.Refuzul categoric al unor preoţi maghiari, atât al celor din generaţia mai veche,cât mai ales al celor din generaţia nouă, de a ne acorda asistenţă spirituală în limba română,oferă cea mai bună ocazie adversarilor credinţei noastre să confunde Biserica Catolică cu cea maghiară şi catolicismul cu şovinismul,care este străin spiritului creştin iar pe noi,catolicii români,să ne considere drept trădători sau cel puţin înstrăinaţi de patria şi de tradiţia străbună.Ataşaţi fiind cu toată fiinţa de patria şi de naţiunea noastră,noi,credincioşii catolici români,considerăm o nedreptate strigătoare la cer faptul de a fi privaţi de limba proprie în practicarea cultului divin şi ne simţim adânc jigniţi în sentimentul naţional şi în credinţa noastră catolică, aflându-ne în această situaţie umilitoare şi foarte penibilă sub orice aspect.

În decursul istoriei,voievozii celor trei ţări române au luptat mereu pentru apărarea Europei şi a creştinismului,fără a ţine seama de divizarea confesională,de ortodoxie sau de catolicism.Pe cât le-a fost cu putinţă,ei au întreţinut relaţii bune cu Sfântul Scaun Apostolic.Aceste bune relaţii sunt aşteptate şi astăzi de noi,în interesul nu numai al nostru,al catolicilor români,ci şi al întregului popor român.De aceea Vă implorăm stăruitor să binevoiţi a ne ajuta cât mai mult,pentru ca dezideratul nostru sfânt să fie neîntârziat împlinit.Prin introducerea limbii române în bisericile catolice din Transilvania şi Banat şi prin constituirea parohiilor de limbă română,noi nu voim sub niciun motiv îndepărtarea altor limbi,ci dorim numai exercitarea cultului divin şi în limba noastră,după tradiţia noastră,pentru noi,catolicii români.Aspiraţia noastră firească şi legitimă,de a ne practica credinţa în limba maternă,nu vrea să împiedice pe credincioşii de alte naţionalităţi de a-şi practica credinţa în limba şi după tradiţia lor proprie.Suntem siguri de ajutorul substanţial al Sanctităţii Voastre.De aceea Vă mulţumim din toată inima şi Vă asigurăm de devotamentul şi de adânca noastră recunoştinţă.Iubirea Sanctităţii Voastre faţă de noi,de poporul şi de patria noastră şi grija părintească faţă de limba,de tradiţia şi de valorile noastre spirituale ne vor întări şi mai mult credinţa,speranţa şi iubirea. Pentru noi,Roma lui Petru este şi Roma lui Traian,a cărui columnă aminteşte lumii originea şi credinţa noastră romană.

Vă mulţumim de asemenea şi pentru marea operă pe care o desfăşuraţi cu atâta energie pentru apărarea valorilor umane şi a păcii în lume.

Vă cerem binecuvântarea apostolică pentru noi,pentru toţi credincioşii ca-

tolici din România,pentru întregul nostru popor şi pentru ţara noastră,ai cărei fii devotaţi suntem.

Cu credinţă,cu speranţă şi cu iubire în Domnul.

15 Octombrie 1983 CREDINCIOŞII CATOLICI DIN TRANSILVANIA ŞI BANAT(ROMÂNIA)

COMEMORAREA MORŢII CĂPITANULUI LA RADIO MIAMI(FLORIDA)

Astăzi,30 Noembrie,exact acum 45 de ani,în timpul mohorîtei şi friguroasei dimineţi a acestei fatidice zile o teribilă dramă începea să se desfăşoare în curtea sumbrei închisori din Râmnicul Sărat,în mica ţară balcanică România.

Patrusprezece tineri respirau uşuraţi aerul proaspăt şi curat al nopţii,adunaţi pentru prima oară de mult timp în curtea închisorii.Stătuseră până atunci închişi în celule mici,îngrozitoare,unde zi de zi erau obiectul celor mai crude torturi şi maltratări.Erau temuţii şi odiaţii capi ai Legiunii Sfântului Arhanghel Mihail,cea mai eroică şi pură dintre toate mişcările naţionaliste europene din acea epocă.Şeful ei,Corneliu Codreanu,cu plămânii roşi de ftizie,căpătată în timpul înfiorătoarei detenţii,surâdea totuş şi încuraja pe tinerii săi camarazi.Ştiau cu toţii că merg la moarte.Era mai bine,însă,faţă de înspăimântătoarea existenţă dusă până atunci,ca îngropaţi de vii.Da,moartea era,pentru ei,ca o odihnă meritată,după împlinirea datoriei.Părăseau o viaţă care pentru ei toţi deabia începea; o viaţă pe care,ca oameni tineri,plini de iluzii şi speranţe,o iubeau intens,dar,pentru ei,dragostea pentru România,patria lor străbună şi eroică,era şi mai intensă decât ceeace puteau simţi pentru propria lor viaţă.Fără ajutorul nimănui,înarmaţi doar cu acel curaj mitologic ce inspiră numai cauzele bune,s´au ridicat,au luptat şi au triumfat împotriva giganţilor din zilele lor.. comunişti,plutocraţi răi şi egoişti,ipocriţii şi laşii demoliberali şi un rege ce nu-şi merita tronul pe care sta.

Toate aceste forţe răuvoitoare s´au abătut într´o zi asupra lor,ca un cârd de corbi flămânzi şi fioroşi,până ce simpla şi excepţionala greutate a materiei şi a trădării a terminat prin a-i zdrobi fiziceşte.

Marele Corneliu Codreanu a fost atât de generos,atât de imens,că nici chiar în vremile victorioase nu mergea contra monarhiei ,căci înţelegea că tradiţiile trebuiau respectate şi menţinute; cerea numai să se reformeze şi îndrepte ce era necesar.Şi´n România din acea epocă,multe erau lucrurile ce trebuiau reformate şi îndreptate.Dar,concepţia lui nu plăcea.Curajul lui era temut.Prezenţa lui măreaţă şi elegantă era urâtă.

Aceştia erau mândra Gardă de Fier a patriei lor.De aceea trebuiau isprăviţi, exterminaţi,asasinaţi.Şi... i-au asasinat,strangulându-i încet,urmând un vechi şi teribil ritual,pe toţi patrusprezece,cu corzi de pian.Un călău pentru fiecare.Da... şi ce ironie... patrusprezece eroi şi patrusprezece asasini mişei,uniţi pentru totdeauna în Istorie.În pădurea din Tăncăbeşti! Ucigaşii au îngropat apoi pe ascuns cele patrusprezece cadavre,acoperind aşa crima lor abominabilă,cum obişnuiesc totdeauna a proceda ipocriţii plutocraţi şi demoliberali,cari niciodată n´au curajul să acţioneze pe faţă şi la lumina zilei.Nici cel puţin n´au permis lui Codreanu să spună câteva vorbe de rămas bun camarazilor.Nu,căci pe aceşti aşa zişi democraţi îi sperie totdeauna cuvintele celor buni.

În sfârşit,am crezut de bine să dedic modestul spaţiu al comentarului meu de azi ca un omagiu acestor martiri pentru o lume mai bună,mai ales gândindu-mă că nefericita Românie îndură azi,caşi Cuba,patria noastră,tirania comunismului.

Sunt puţini Românii cari trăiesc printre noi,dar dacă din întâmplare daţi peste vreunul din ei,întrebaţi-l de Căpitan,Corneliu Codreanu,pentru ca să ştie aceşti Români că noi,Cubanii,suntem capabili să înţelegem şi să simţim şi durerea altor popoare!

Felipe Rivero

&& "Legiunea în imagini",e titlul unui album,tipărit de dl Sima."Am dat precădere -scrie el- acelora care fixează momente importante din viaţa Legiunii, oferind mai puţine din acelea care au mai mult o valoare afectivă".Aşa că cei ce se aşteptau să vadă şi o anumită poză,document elocvent al felului de luptă dus de "comandant" cam pe vremea când pregătea plecarea la moarte a echipei Tănase,au rămas cu mâna goală... Păcat! Poza în chestie n´avea,de fapt,numai valoare "afectivă".Ea constituia,concomitent,şi un moment destul de important din viaţa Legiunii: căci numai aşa s´a putut ea descotorosi de huimă,lăsând-o cadou doar câtorva,cu care se aseamănă...

&& Lăsatul secului de Paşti cade Duminică 4 Martie; Paştele,la 22 Aprilie.-

DORURI ŞI NECAZURI

I.-St.Unite: Se pare că ne apropiem cu paşi repezi de deslegarea dorită.Ţine VATRA tot pe linia I-a,pân´om ajunge la Câmpulung.Iată şi contribuţia mea!
E.-Germania: VATRA va rămâne un document de valoare pentru frământările de azi. Exemplarele din Istanbul le păstrez pentru un viitor Centru de Cercetări.Alăturat am pus un mic obol pentru revistă.
M.-Italia: VATRA e o adevărată bibliotecă universală condensată,prin conţinut , idei şi spirit.Apreciez observaţiile,împunsăturile,ironiile(ca unul ce pe vremuri am practicat umorul),dar şi înţelepciunea şi adevărul.
S.-Canada: De sărbători am răsfoit Biblia,ca să constat cu consternare că ediţia pe care o am eu foloseşte "î" şi "sînt",adică pervertirea introdusă de Graur. Fiind Biblia cea mai statornică lectură a creştinului,găsesc că e intolerabil...
N.-St.Unite: Iată şi vremea când Românii care primim VATRA să ne trimitem contribuţia.Primiţi alăturat 50 de mărci,cu regretul că,fiind pensionar...
B.-România: Vă invidiez c´aţi fost la Roma.V´am urmărit prin emisiunile de radio.Sunt momente unice în istoria noastră,la care aş fi venit cu plăcere...
D.-St.Unite: Anul Nou să ne aducă bucuria de mult aşteptată,scăparea Neamului din chinga bolşevică.Alătur 40 de dolari pentru VATRA.
F.-St.Unite: La 33 de ani de mari servicii aduse cauzei româneşti,doresc VETREI să continuie cât de curând pe meleagurile Patriei libere.Alăturat 25 dolari.
T.-St.Unite: Sărbători fericite şi la mulţi ani.Anexez un cec simbolic.
S.-Germania: Cu calde urări de Crăciun şi Anul Nou,anexez 100 DM pt VATRA.
T.-Germania: 1984 cu triumful luminii asupra întunericului şi minciunii!
N.-Spania: La mulţi ani! Anexez un cec internaţional de 20 dolari.
R.-România: Cândva ştiam "Ce repede trec anii!".Când ne-am cunoscut,"Eram tânăr ca frăguţa",şi acum... Susurul cald al colindelor,frumoasele costume ce mai apar cu această ocazie,mirosul îmbietor al sarmalelor cu caltaboş,iar înaintea lor un păhărel de ţuică bătrână de prună şi,capac bun,două-trei păhărele de vin din dealurile noastre,trezesc şi din morţi.Poate sarmale se găsesc şi acolo,dar fierte în oale mari de pământ smălţuite,e un secret de fabricaţie.Şi vin de Târnave veţi fi având acolo,că aici nu se mai vede,pentru noi cei de rând.Ilustrata Dv din Italia a făcut până aici exact trei săptămâni...
N.-St.Unite: Vă urez forţe noi,pentru a ajuta oropsitul nostru neam.Aci,20 dol.
M.-Canada: Anul Nou cu sănătate! Pentru VATRA,ca în fiecare an,15 dolari.
H.-Canada: S´a dus şi preotul Tănase,omorît într´un groaznic accident de automobil.Fusese mişelnic atacat în presă,la radio şi televiziune de Liga Evreilor. I-au aruncat în casă şi o viperă,i-au spart geamurile,i-au mânjit casa cu semne de batjocură şi insultă,iar în timpul nopţii era ameninţat la telefon: "Nazistule criminal,fă-ţi testamentul,căci curând te vom omorî!".Cu mare jale de popor, venit din USA,Canada şi Europa,am avut înmormântarea preotului iubit. Convoiul funerar,de peste una sută de automobile,a fost condus de poliţie...
G.-Australia: Ne-aţi umplut inimile şi ne-aţi umezit ochii cu "Fratele Ion".Niciodată n´am citit sau simţit mai mult adevăr despre un popor pus la răscrucea răutăţilor şi la cheremul celor ce trag sforile şi lucrează la "distrugerea destinului creştin al omenirii",cum ziceţi în încheiere.Faceţi-o mai departe aşa, dovedind -încă odată- că Legiunea a dat cei mai buni români din istorie.Pătrunderea ideilor Căpitanului în suflete s´a făcut cu mare uşurinţă,pentrucă aveau la bază nişte virtuţi de valoare permanentă: cinstea,omenia,adevărul şi dreptatea.Din păcate,asemenea oameni se nasc extrem de rar,şi forţele ce subminează destinul creştin al omenirii se pun imediat în mişcare şi-i anihilează,- şi tot pe uşa din dos,cum s´a făcut în întreaga istorie.- Vă trimit şi mica mea contribuţie.Văd că Legiunea a fost şi este totdeauna în primele rânduri!
M.-Germania: La adunarea din Paris au fost oameni şi oameni.Unii au căutat să apere Garda,iar alţii,în frunte cu tânărul Budişteanu,au căutat să arunce cu noroi,şi chiar mai mult... Era groaznic să asculţi atâtea mârşăvenii! Unii dela Paris au apărat CNR-ul,alţii dădeau cu bâta în el.Au fost discuţii tari.La urmă unii au plecat,iar organizarea exilului,de către ei,a rămas baltă!
R.-Germania: Dl Câmpeanu scrie că a plecat din sală din cauza unor manevre.Eu n´am fost manevrat de nimeni,dar,dacă a plecat din sală,pe cine era să aleagă lumea? L-a ales pe cel ce a rămas şi care s´a angajat să facă treabă,chiar dacă fusese insultat,scris şi verbal,fără să răspundă.Proectul adoptat nu deranjează celelalte asociaţii româneşti,ba cuprinde cam aceleaşi principii enunţate la Madrid„sau înscrise în statutul Consiliului Naţional Român.

C.-Italia: Mă bucur că aţi fost la beatificarea Fratelui Ieremia,care nici nu ştia carte,dar a pus în mişcare pe Românii de pretutindeni.Viaţa lui a reeditat-o dl Drăgan în 1982,cu adaos de fotografii şi prefaţă,unde printre sfinţi îl pune şi pe Sofronie.Acesta,dacă nu mă înşel,e Stan Popovici din Cioara,ghiogarul canonizat de Marina.Era probabil sârb,"prieten al românilor caşì sârbii de azi",zic eu.Petru Maior,în Istoria Bisericii Române,pag.110,zice că era "negru ca un ţigan",şi"predica ne-unirea nu numai cu gura,ci şi cu bâta".
C.-St.Unite: Alăturez 20 dolari pentru VATRA.Îmi place mult cum apare,vă apreciez pentru atitudine; o viaţă întreagă aţi rămas pe o poziţie de primă linie în slujba binelui şi a dreptăţii,în slujba Neamului Românesc.
G.-Italia: V.Brătianu mă informează că treburile la Paris n´au mers bine.Ca să nu fie Raţiu protagonist,ceilalţi l-au inventat pe Chintescu ca să fie amfitrion.Adunarea s´a terminat cu scandal când Raţiu voià să fie proclamat preşedinte. Câmpeanu,Korne şi alţii voiau să fie ei şefi.Ce circ şi cât de neserios acest exil românesc!
B.-Argentina: Trimit 30 de dolari pentru VATRA,poate să facă Dumnezeu minunea s´o citim împreună la sediul nostru din Str.Gutenberg în Bucureşti! Vă rog să-mi trimiteţi tot ce-a apărut şi va mai apare în editura CORESI.Pe Dl Nicolae Constantinescu,cu tipografia Coresi,îl felicit din inimă şi-l îmbrăţişez.
M.-Franţa: Acţiunea pentru păr.Calciu ia amploare; cea pentru ajutarea refugiaţilor dela Traiskirchen a dat rezultate neaşteptate.Vom trimite memorii Papei şi Patriarhului din Constantinopol.Vă dorim spor la lucru şi cât mai bune rezultate,pentrucă succesele Dumneavoastră sunt şi ale noastre.
P.-Italia: Preotul reserist de-aici îmi trimitea de câtva timp "Ortodoxia Română".Acum,voià să mă şi vadă.Am răspuns scurt,la telefon,"că nu vreau să am de-a face cu biserica susţinută de Legaţie"! Noi suntem ca furnicile ce ne vedem de muşuroaiele noastre fără să ne preocupăm că în ogradă se plimbă mujikul în ciubote! Toată speranţa e în America,dar şi acolo fermentează aluatul satanei.După Grenada,peste 80% din americani erau favorabili intervenţiei,pe când cei ce au monopolul presei şi televiziunii erau cu totul contra! Deputaţi democraţi pretindeau,chiar,că Reagan ar fi călcat Constituţia!
M.-St.Unite: Americanul care-mi scria în Iunie 1977,citise Cartea Căpitanului, abia tradusă,şi o găsea "foarte interesantă".Aflu -adăoga el- că Arhiepiscopul Trifa e sâcâit şi persecutat de evrei pentru faptul de a fi fost membru al Gărzii de Fier.Pentru patriotismul lui de tânăr,înfruntă acum deportarea şi probabila ucidere printr´un tribunal sionist.Dac´ar fi după ei,noi toţi am fi traduşi judecăţii în Israel.Am lucrat cu grupuri anti-bolşevice 39 de ani.Ce-or să-mi facă? Să mă ducă în Rusia la judecată?...

Enumerând,în "Ţara şi Exilul"pe Martie,limbile"civilizate",dl prof.Sima omite engleza.Omite şi Cartea Căpitanului,şì pe a dlui Bacu,traduse în acea limbă: nu le pomeneşte nicăieri.Ce n´a făcut el,nu există pur şi simplu! Ar zice unii că e micime sufletească,nimicnicie omenească,mişelnicie; dar,după dosarul cu pricina,ce să ne mai mirăm? Pentru cine şi-a dat Bulbuc viaţa!!!
M.-Franţa: ..că bine vedem cum copiii canaliilor de eri mărşăluesc pe urmele taţilor,ca să se´mplinească zicala că: Ce iese din pisică,şoareci prinde! Şi şoarecii,sau iepurii de belit,cum spunea Gavrilă Marinescu,noi suntem! Noi cari, deşì le-am întins mâna,au refuzat-o,sau au ţinut-o atâta vreme cât le-a servit, ca apoi să se desprindă ca de leproşi,şi să ne atace furios(aş zice talmudic,de nu m´aş teme de acuzaţia de anti-cutare).Dar proştii,mult mai numeroşi decât deşteptii,îşi merită soarta; doar Lăpuşneanul nostru le-a dat dreptate,o singură dată,dar,şì asta,pentrucă i se făcuse lehamite de Moţoc ticălosul.. Anul acesta n´am întâlnit niciun pui de Român,ca´n alţi ani; deci aştept cu nerăbdare Vatra, ca să văd,în primul rând,cine dintre-ai noştri şi-a spart pipa.Pentru Vatra am trimis ceva piţule prin contul din Paris.
S.-St.Unite: La mulţi ani! Primiţi,primiţi vă rog,mica mea contribuţie la Vatra.

&& Românii din München au sărbătorit în seara de 3 Decembrie,la Centrul Cultural,cei 65 de ani dela Întregirea României.Prezentat de mons.Bârlea a vorbit, despre unirea Transilvaniei,dl Ion Cicală,adăogând la împrejurările istoricului act şi mărturiile unor participanţi,ca Lucian Blaga sau Veturia Mănuilă.Corul Misiunii Române,condus de dna Doina Tăutu,a intonat melodii patriotice.

Tot acì a avut loc Sâmbătă 17 Decembrie,organizată tot de Misiunea Română Unită şi cu acelaş cor,o seară de colinde,- sărbătoare repetată,pentru copii, în după amiaza de Vineri 23 Decembrie.-

S E M N A L Ă R I

- Aurel Pop,Calcifieri "istorice"; Horia Stamatu,Inactualitatea materialismului; C.Aronescu-Bărăgan,Aura Buzescu; Remus Radina,Et in Arcadia ego, în "Cuvântul Românesc",Oct.1983.- Aurel Pop,Obsesia "externă" la Români; Const.Mareş, France,la douce.Franţa l-a adus.Franţa l-a dus; Sergiu Grossu,Jertfa părintelui Calciu; Radu Budişteanu,Genocidul; Horia Stamatu,La o nouă "întemeere românească; Al.Gregorian,Panteonul dela Italica,- în "Cuvântul Românesc",Nov.83.-
- Aurel Şeitan,O crimă comunistă obişnuită(uciderea lui Eugen Haţegan); Ioan Ovidiu Borcea,La moartea lupului(Gr.Dumitrescu); J.Teodorescu-Făget,Proces verbal de deschiaburire,- în "România Democrată",Woodside,Nov.83.-
- Vasile Militaru,La groapa lui Sâmbotin,- în "Libertatea",N.York,Sept.83; Ion Ghica,Amintiri din pribegie; Vasile Posteucă,Desgroparea Căpitanului,- în "Libertatea",Nov.1983.-
- A.Soljenitsyne,L´impérialisme communiste,în "Catacombes",Paris,Iunie 83.-
- Doru Novacovici,Rusificarea forţată a Basarabiei şi a Bucovinei de Nord,în "Dialog",Frankfurt,Oct.83.- Am avea însă o rectificare de făcut: Din ţinuturile răpite României,au fost ataşate Ucrainei nu numai sudul Basarabiei şi nordul Bucovinei,ci şi nordul Basarabiei,cu Hotinul,şi ţinutul Herţa din Moldova.-
- Rodica Dordea,Poşta redacţiei,în"New York Spectator",nr.7.-
- I.V.Emilian,Aşteptând urmarea şi finalul(cu acute consideraţii de politică mondială); Grigore Dumitrescu(necrolog); Români despre care nu se mai ştie nimic(e vorba de fraţii din ţinutul Herţa,dispăruţi fără urmă în imensităţile Rusiei); Die Rumänen und die Belagerung Wiens 1683; Sava Gârleanu,Reportaj din Basarabia; Traian Rovinaru,Nimic nou la "Free Europe"; M.Tudoran,Dumnealui pocăitul Lev Kopelev,- în "Stindardul",Nov.1983.-
- Constantin Mareş,Vocea patriotului prezidenţiale; Mihai Korne,Notre politique de l´Europe globale,- în "Lupta",Paris,7 Dec.1983.-
- Ion I.Brătianu,Contribuţia lui Ion C.Brătianu la revoluţia paşoptistă din Ţara Românească şi cugetările sale despre această revoluţie,având în anexă arborele genealogic al familiei Brătianu(întocmit de G.D.Florescu şi Dan Cernovodeanu)familie care a dat Ţării 4 prim-miniştri şi numeroşi miniştri,deputaţi şi senatori.Cartea poate fi procurată,cu 50 de franci,la editura Laumond(care a tipărit-o),65 rue du Fbg.Saint Denis,Paris 75010,- sau,cu 16 mărci,la editura Ion Dumitru,Siegfriedstrasse 3 - 8000 München 40(Germania).
- Nicolae Lupan,Pretext; Iosif Ioachim,Noutăţi din Nord,Sud,West şi... Rest,- în "Curentul",München,Oct.1983.-
- Radu Budişteanu,Scrisoare deschisă domnului George Bush,vice-preşedinte al Statelor Unite ale Americii; Ştefan Ailincăi,Născocitorul,- în "C.R.",Dec.83.-
- Sorin Petcu,Cu adevărat,mare este taina creştinătăţii; Sava Gârleanu,Biserica Aromânilor din Bitolia; D.E.P.,Răstălmăcind Scripturile; dr.Alexandru Micle,Din trecutul Românilor din Ardealul de Nord sub ocupaţia maghiară,între 30 August 1940 şi 23 August 1944,- în "Zori de Zi",Freiburg,Dec.1983.-
- Graţian Radu,Cazu cu năcazu Prea Sfinţitului Valerian D.Trifa,Jackson,Dec.83.
- Aurel Şeitan,Amintiri dela Canalul Morţii; Take Ionescu,"Duşmanul natural",- în "România Democrată",Woodside,Dec.1983.-
- Dr.Ioan Dan,Sărbătoarea Crăciunului; P.S.Arhiepiscop Traian Crişan şi Nicolae Cârjă: Cuvântări la consacrarea P.S.Vasile Puşcaş,- în "Acţiunea Românească",New York,Ian.-Dec.1983.-
- CRI,publicaţie în română şi franceză a Centrului Român de Informare(13 bis, rue de l´Eglise, 92200 Neuilly sur Seine),care a luat fiinţă la Paris pentru studierea problemelor contestaţiei şi exilului românesc,cu extragerea celor mai arzătoare dintre ele şi prezentarea lor presei,instituţiilor şi persoanelor ce pot contribui la rezolvarea lor.Numărul pe Septembrie e consacrat în exclusivitate eliberării preotului Gh.Calciu-Dumitreasa.- Tel.747.07.57.-
- Centrul Român American de Studii şi Documentare,răsărit acum vreo zece ani pe lângă Episcopia Română Ortodoxă liberă din America,a scos acum un "Information Bulletin",pentru a arăta "cine suntem,de unde şi de ce am plecat,ce am câştigat şi ce am pierdut în lumea nouă şi cum ne-am manifestat ca grup şi ca indivizi".Toţi cei din afara României "avem ceva în comun: desţărarea,trăirea între streini,dragostea faţă de ţara de origine şi interesul viu în destinul ei", scrie I.P.S.Valerian Trifa.-
- Theodor Andrica,"American Romanian Review"(17313 Puritas Ave,Cleveland/Ohio 44135): o bună revistă pentru Românii americani cari nu ştiu româneşte.-

- Propunându-şi să contribuie la întărirea conştiinţei naţionale şi la unirea Românilor în vederea salvării Ţării de sub ocupaţia rusească, editura CORESI publică tot ce poate servi acestor înalte scopuri - şi mai ales lucrările menite a ţine vie în conştiinţe crunta dramă a Neamului Românesc. Au apărut deja:

1. "Persecuţia Bisericii Creştine din România", de Cicerone Ioniţoiu. O lucrare de 150 de pagini conţinând, pe lângă text, fotografii foarte valoroase, cum şi numele a 400 slujitori ai Cuvântului Domnului cari au cunoscut lagărele comuniste de exterminare. Costă 20 de mărci, sau echivalentul lor.

2. "Morminte fără cruce", vol.II (perioada 1949-1954), de Cicerone Ioniţoiu. O carte de peste 500 de pagini şi 120 de fotografii ale deţinuţilor politici din România. Un adevărat album al luptei de rezistenţă contra ocupantului sovietic, cu mii de nume şi toate lagărele de exterminare; fiecare va întâlni acì nume de rude şi prieteni, - pentrucă n´a existat familie românească să nu fi cunoscut urgia comunistă. Costul volumului: 35 de mărci.

3. "Cartea Neagră a României" (1944-1983), cu date succinte despre România, de la origină la ocuparea rusească, şi lungi liste de deţinuţi, pe categorii: universitari, arhierei, miniştri, generali, cum şi liste de schingiuitori şi locuri de tortură. Broşura, ieşită de "Anul deţinutului politic român" şi întocmită de Comitetul pentru apărarea deţinuţilor politici români (Ioniţoiu, Radina, Ovidiu Borcea, N. Evolceanu, Vladimir Boutny), e tipărită în limbile română, franceză şi engleză şi costă numai 5 mărci; de aceea am sugera celor ce vor să facă un bun servici cauzei naţionale, prin difuzarea ei în ţările în care se vorbesc aceste limbi, s´o comande în stocuri.

4. "În ghiarele securităţii", de Gheorghe Mazilu. Încă o mărturie care, în cele 220 de pagini ale sale, sugerează groaza, cu înscenările de procese pe bază de tortură şi declaraţii mincinoase ale securiştilor, totul concurând la animalizarea omului şi din care nu scapi, dacă ai noroc, decât luându-ţi lumea´n cap. Costul, 25 de mărci.

5. Calendarul pe 1984, întocmit de vicarul Episcopiei Europei Centrale, părintele protopop D.Em.Popa: o cărţulie în veche formă bisericească, alternând roşul cu negrul, cu mânăstirea lui Manole pe copertă, iar înăuntru vechile rânduieli, calendarul sfinţilor având în faţă, la fiecare lună, calendarul nostru românesc. Costul, numai 5 mărci (dar se pare că deja s´a epuizat).

6. "Contra propagandei maghiare", de Vasile Coman, prefaţă de M.F.Enescu, cu conţinut de mare actualitate. Autorul, bun cunoscător al ungurilor şi al limbii lor, descrie în amănunt mentalitatea acestora, mlădioasă la strâmtoare, orgolioasă până la provocare când le convine, brutală până la cruzime când au puterea. Cartea analizează, în 100 de pagini, "purtarea maghiarilor în aceste ipostaze". Costul, numai 15 mărci. Adică, preţul de cost - ca, de altfel, şì al celorlalte opere menţionate: căci editura CORESI nu urmăreşte câştiguri materiale, ci servirea intereselor vitale româneşti; echipa ei de lucru prestează în bună parte o muncă voluntară, fără nicio retribuţie.

7. "Drumul crucii", de Aurel State, cu prefaţă de Remus Radina. E itinerariul unui tânăr voluntar din războiul desrobirii Basarabiei şi Bucovinei, înfăţişat în trei faze consecutive: luptele din Crimea şi Kuban, prizonieratul în Rusia şi închisorile, în continuare, din patria-mumă (devenită între timp ciumă). Costul volumului prim: 35 de mărci.

În Germania, cărţile se pot comanda la tipografia CORESI: Kronenmattenstr.6, 7800 Freiburg, tel.0761/77375; achitarea, fie la tipografie, fie la Sparkasse Freiburg, Konto 2024383; în Franţa, la d-na Gabriela Ioniţoiu, 48 rue Wattignies, 75012 Paris; în Statele Unite, la dl Ion Ovidiu Borcea, 25-02 Steinway St., ap.4B, ASTORIA /N.Y.11103 New York.

Editura mai are sub tipar: M.F.Enescu, Itinerar în timpuri grele; Caşin Popescu, Podurile peste Istru din primul mileniu a.Cr.; Vasile Florea, Sub jug strein; Horaţiu Comăniciu, În lupta Neamului; Luca Arbore, Balada fratelui ucis de frate; Denise Pop-Câmpeanu, Se vêtir quand, pourquoi, comment: en Roumanie, hier et aujourd´hui; Vasile Gurău, Zâmbete printre lacrimi; Ioan Ştefancu, Fericirea furată; V.Coman, Istoria cântecului naţional; A.Al.Bidian, Poezii.-

Herausgeber und für den Inhalt verantwortlich: Dr.Petre Vălimăreanu
7800 Freiburg - Münchhofstr.12 - Germania

Contribuţiile la VATRA se pot trimite la Öffentliche Sparkasse, Konto 1264443, 7800 Freiburg (Germania); la C.C.Postale 43327006 Roma; Crédit Lyonnais, 33 Bd. Barbès, 75018 Paris, Konto 731101 Z (numai virament). Sau direct la redacţie, prin cek ori mandat poştal.-